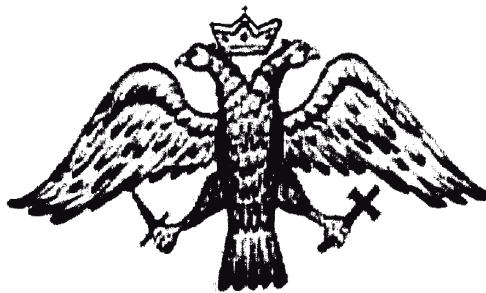

ΘΡΑΚΥΒΟΥΛΟΥ ΣΤΑΜΗΤΣΑ

«ΤΙΜΙΩΤΕΡΑΙ»

συντόμου εἰρμολογικοῦ μέλους
εἰς ὅλους τοὺς ἥχους.

Ἀσομαγνητοφωνημένα ἐκτελέσεις.

ἈΘΗΝΑΙ 2013

*Εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου
Θρασυβούλου Στανίτσα.*

Βιογραφικὸν Θρασυβούλου Στανίτσα

Ὁ Θρασύβουλος Στανίτσας γεννήθηκε στὰ Ὑψωμαθειά, ἓνα προάστιο τῆς Κωνσταντινούπολης, τὸ 1910. Σὲ ἡλικία 10 ἐτῶν ἔλαβε τὰ πρῶτα μαθήματα Βυζαντινῆς Μουσικῆς ἀπὸ τὸν θεῖο του, Δημήτριο Θεραπειανό. Ἀργότερα μαθήτευσε στοὺς Δημήτριο Βουτσινᾶ, Γιάγκο Βασιλειάδη, Μιχαήλ Χατζηαθανασίου, στὸν ὁποῖον, ὅπως λέγεται, τελειοποιήθηκε μουσικῶς καὶ τέλος στὸν Ἰωάννη Παλάση.

Ἐψαλε σὲ πολλὰς ἐκκλησίες τῆς Πόλης: ὡς Λαμπαδάριος στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Μηνᾶ καὶ ὡς Πρωτοψάλτης στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς Θείας Ἀναλήψεως καὶ Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Ὑψωμαθείων -μέχρι τὸ 1929, ὅποτε διορίστηκε Β' Δομέστικος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Γαλατᾶ, μέχρι τὸ 1930. Ἐν συνεχείᾳ, διετέλεσε Α' Δομέστικος μέχρι τὸ 1936, καὶ κατόπιν Λαμπαδάριος στὸν ἴδιο Ναὸ μέχρι τὸ 1939.

Ἡ φήμη του εἶχε ἤδη ἀπλωθεῖ σὲ ὁλόκληρη τὴν Κωνσταντινούπολη, μὲ φυσικὸ ἐπακόλουθο νὰ κληθεῖ «ἔξωθεν» ἐκεῖνο τὸ ἔτος, προκειμένου νὰ καλύψει τὴν θέση τοῦ Ἀρχοντος Λαμπαδαρίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀπέναντι στὸν Κωνσταντῖνο Πρίγγο. Τὴν 1^η Μαρτίου τοῦ 1939 χειροθετεῖται Ἀρχων Λαμπαδάριος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, θέση τὴν ὁποία κράτησε μέχρι τὴν Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως τοῦ 1961, ὅποτε χειροθετήθηκε Ἀρχων Πρωτοψάλτης, στὴν θέση τοῦ παραιτηθέντος λόγω ἀσθενείας Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Στις 6 Ἀπριλίου 1964 ἀπελάθηκε ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη λόγω τῶν γνωστῶν γεγονότων καὶ τῆς ἐλληνικῆς του ὑπηκοότητος καὶ ἤρθε στὴν Ἀθήνα. Δὲν μένει ὁμως γιὰ πολὺ καὶ φεύγει γιὰ τὴν Χίο, ὅπου ἔμεινε καὶ ἔψαλε περίπου ἓνα ἔτος.

Ἐπειτα φεύγει γιὰ δύο μῆνες στὴν Βηρυττὸ καὶ ἐπανέρχεται στὴν Ἀθήνα, ὅπου τὴν 1^η Ἰανουαρίου τοῦ 1966 διορίζεται πρωτοψάλτης στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Δημητρίου Ἀμπελοκήπων καὶ ψάλλει ἕως τὸ 1981, ὅποτε παραιτεῖται γιὰ λόγους υἱείας.

Ἐψαλε προσκεκλημένος σὲ πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδας, στὴν Ἀμερικὴ (1967), ἀλλὰ καὶ στὴν Ρώμη (1972). Πραγματοποίησε, ἐπίσης, ἀρκετὰ καὶ ἐπιτυχημένες ἐμφανίσεις μὲ τὴν Χορωδία Βυζαντινῆς Μουσικῆς, πού δίδαξε καὶ διηύθυνε ὁ ἴδιος, τόσο στὴν Ἑλλάδα ὅσο καὶ στὸ ἐξωτερικόν. Βραβεύθηκε ἀπὸ πολλοὺς φορεῖς καὶ συλλόγους, μὲ κορυφαῖο τὸ γεγονὸς τῆς βράβευσής του ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, τὸ 1983. Κοιμήθηκε στὴν Νέα Μάκρη, στίς 18 Αὐγούστου 1987, νικημένος ἀπὸ τὴν ἐπάρατη νόσο.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

«Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν».

Ἡ ἀπανθισματικὴ συλλογὴ τῶν Τιμιωτέρων κατ' ἤχον τοῦ μεγάλου καὶ ἀειμνήστου Θρασυβούλου Στανίτσα, ἡ ὁποία περιλαμβάνεται στὸ παρὸν πόνημα, παρέχει τὴ δυνατότητα μιᾶς συνολικῆς μουσικῆς θεώρησης καὶ συγκριτικῆς συνεκτίμησης μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω ἀριστουργηματικῶν συνθεμάτων τοῦ ἄρχοντα πρωτοψάλτη.

Συνεπῶς, ἡ μικρὴ τούτη μελικὴ σύνοψη, ἐκτὸς τοῦ ὅτι καταγράφει, ἀποτυπώνει καὶ διασώζει μὲ ἐκπληκτικὴ πιστότητα ἡχογραφημένες ἐκτελέσεις τοῦ Θεοτοκίου τῆς Θ' ὥδης τοῦ κορυφαίου ἐρμηνευτῆ καὶ μαῖστορα, ἀποβαίνει, ὡς ἓνα βαθμὸ, ὁδηγὸς ὠφέλιμος πρὸς κατανόηση τῆς μουσικῆς ἰδιοπροσωπίας του, καθὼς καὶ τοῦ ἰδιότυπου ὕφους του, μὲ ἀφορμὴ τὸ συγκεκριμένο εἰρμολογικὸ εἶδος.

Προσφέρεται δὲ ἡ λεπτοεργημένη παροῦσα ἐργασία ὡς ἐκλεκτὴ δωρεὰ στὸ μουσικόφιλο κοινό, ἐφόσον γιὰ πρώτη φορὰ ἐπιχειρεῖται ἡ καταγραφή σὲ παρασημαντικὴ σημειογραφία τῶν χαριτωμένων αὐτῶν εἰρμολογικῶν μελῶν μέσα ἀπὸ ἀπομαγνητοφωνημένες ἐκτελέσεις τους, ὥστε ἐπάξια νὰ θεωρεῖται ὡς μοναδικὴ καὶ πρωτότυπη.

Κυρίως ὅμως καὶ ἐξεχόντως, προσφέρεται ταπεινά, ὡς θυμίαμα εὐωδίας πνευματικῆς, πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, καθόσον ὄχι μόνον τὸ ποιητικὸ κείμενο τῆς Θ' ὥδης, ἀλλὰ καὶ ἡ κοπιώδης προσπάθεια, ποὺ κατεβλήθη μὲ ἀγάπη καὶ ἐπιμονή, ὡς πρὸς τὴ μουσικὴ ἀποτύπωση τοῦ μέλους του, τιμᾷ καὶ γεραίρει ἀποκλειστικὰ τὸ ὑπέρλαμπρο πρόσωπό της. Τὸ πρόσωπο ἐκεῖνο, ποὺ ὁλόκληρη ἡ κτίσις, ὁρατὴ καὶ ἀόρατη, δὲν ἐπαρκεῖ νὰ ὑμνολογήσῃ, διότι τὸ θεότευκτο καὶ ἀσύγκριτο ψυχικὸ κάλλος του, τὸ «ἀμήχανον καὶ ἀπερίγραπτον», μὲ τὴ μυστικὴ καὶ σωστικὴ χάρη, τὴν ὁποία σπλαχνικὰ ἀκτινοβολεῖ, ὑπερβαίνει στὴν ἄρρητη δόξα τὰ οὐράνια τάγματα τῶν ἀγγέλων.

Ὡς πρὸς τὴ δόμηση τοῦ περιεχομένου τοῦ ἀξιόλογου τούτου μουσικοῦ ἐγκολπίου, στὸ πρῶτο μέρος του παρατίθενται καὶ ἀποτυπώνονται σὲ λεπτομερῆ καὶ ὥριμη μουσικὴ καταγραφή ἀρχειακὲς ἡχογραφήσεις τῶν Τιμιωτέρων τοῦ μεγάλου δασκάλου κατ' ἤχον, οἱ δὲ ἐλλείποντες στίχοι τοῦ β' χοροῦ συμπληρώνονται κατὰ τὸ αὐτὸ ὕφος ἀπὸ τὸν πονήσαντα.

Ἀκολουθεῖ παράρτημα, στὸ ὁποῖο καταχωροῦνται οἱ κατ' ἤχον σύντομες Τιμιωτέρες τοῦ Πέτρου Πελοποννησίου, ὅπως αὐτὲς ἔχουν δημοσιευτεῖ σὲ κλασικὲς μουσικὲς ἐκδόσεις (Μουσικὴ Πανδέκτη 1851, Μουσικὴ Βιβλιοθήκη 1869, Ἀναστασιματάριον ἀργόν καὶ σύντομον 1905, μελοποιηθὲν ὑπὸ Πέτρου Πελοποννησίου καὶ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου).

Ἡ ἔλλειψη τοῦ βαρέος ἤχου, καθὼς καὶ τοῦ πλαγίου τετάρτου κατὰ τριφωνία, στὶς Τιμιωτέρες τοῦ Θρασυβούλου Στανίτσα, ἀναπληρώνονται ἐπίσης ἀπὸ τὶς ἀντίστοιχες τοῦ Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

Έντυπωσιακὸ τεκμήριο καὶ κατακλείδα τοῦ παραρτήματος, καθὼς καὶ τοῦ ὅλου πονήματος, ἀποτελεῖ ἡ καταχώριση χειρόγραφου κώδικα τοῦ Ἀποστόλου Κώνστα, στὸν ὁποῖο ἀποδίδονται οἱ κατ' ἤχον Τιμιωτέρες τοῦ Πέτρου Πελοποννησίου σὲ ἀργὸ καὶ σὲ σύντομο μέλος.

Ἡ ὡς ἄνω συγκρότηση τοῦ ὅλου περιεχομένου θεωρεῖται ἰδιαίτερος ἐπινοητικὴ καὶ ἐπιτυχής, διότι προσφέρει τὴ δυνατότητα μιᾶς ἄμεσης συγκριτικῆς ματιᾶς ἀνάμεσα στὰ μέλη τῶν Στανίτσα καὶ Πέτρου καὶ διευκολύνει ὡς πρὸς τὴ διαπίστωση καὶ κατανόηση τῶν ὁμοιοτήτων καὶ διαφορῶν τους. Κατὰ συνέπεια, ἀποβαίνει εὐχερῶς ἀντιληπτὸ ὅτι ὁ ἄρχων πρωτοψάλτης Θρασύβουλος Στανίτσας, ὡς γνήσιος ἐκφραστὴς καὶ συνεχιστὴς τοῦ πατριαρχικοῦ ὕφους, χρησιμοποιοῖ ὡς μελοποιητικὴ βάση τὸν Πέτρο Πελοποννήσιο καὶ μάλιστα διατηρώντας ἀνέπαφες σὲ κάποια σημεῖα τὶς λιτὲς καὶ κλασικὲς γραμμὲς του.

Ταυτόχρονα ὅμως, ὡς πρὸς τὸ σύνολό της ἡ κυρίαρχη κλασικὴ γραμμὴ διανθίζεται, ἐμπλουτίζεται καὶ ἐξυψώνεται, ὥστε νὰ ἀναδημιουργεῖται ἡ μουσικὴ σύνθεση. Τὰ μέλη καλλύνονται, ἀνασυνθέτονται καὶ ἀναπλάθονται, ἐξακολουθώντας ὅμως νὰ παραμένουν ἐνσωματωμένα στὴ φόρμα τοῦ παραδοσιακοῦ ὕφους. Ἐν τούτοις, ὁ ἰδιάζων αὐτὸς συγκεκριασμὸς διαπνέεται ἀπὸ ἰσορροπία καὶ μέτρο, ἐμφανίζοντας μία ἐξόχως ἑλκυστικὴ προσωπικὴ δημιουργία.

Εἰδικότερα, ὁ ἐμπλουτισμὸς καὶ ἡ ἀνύψωση τοῦ μουσικοῦ κειμένου ὀφείλονται κατὰ κύριο λόγο στὸν ἐμφατικὸ τονισμό του, ποὺ στηρίζεται στὴ συχνὴ χρῆση ὑπερβατῶν συνθέσεων καὶ ἀναβάσεων. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ὁ ἐμπνευσμένος μύστης καὶ ἄρχων τῆς ἱερᾶς ὕμνωδίας τολμᾷ νὰ προχωρήσει σὲ ἀναγωγή τοῦ μέλους κεντώντας το καὶ ποικίλλοντάς το καὶ ἐκφεύγοντας ἀπὸ τὶς ἐν γένει χαμηλότονες, ἐπιβλητικὲς περιοχὲς τῆς μουσικῆς γραφῆς τοῦ Πέτρου, δίχως ὅμως νὰ ἐκτρέπεται σὲ ἐπιτήδευση ἢ καὶ σὲ εὐτέλεια τῶν νοημάτων τοῦ ποιητικοῦ λόγου. Ἐπίσης, ἡ ἀποφυγὴ μουσικῶν παρατονισμῶν συμβάλλει ἀποτελεσματικὰ στὴ σύνολη εὐρυθμία τῆς μουσικῆς σύνθεσης.

Τὸ παραγόμενο ἀποτέλεσμα ἀποδίδει κατὰ κανόνα ἓνα ὕφος εὐλύγιστο, ἀνάλαφρο, αἰσιόδοξο, συχνὰ σκιρτηματικὸ, ἕως χορευτικὸ καὶ ἐπιτείνει τὸν δοξαστικὸ καὶ ἐγκωμιαστικὸ χαρακτήρα τοῦ μέλους. Συγχρόνως ὅμως παραμένει μέσα στὰ πλαίσια τῆς χαρακτηριστικῆς σεμνότητος, ἱεροπρέπειας καὶ κατανυκτικότητος τῆς πατριαρχικῆς παράδοσης. Ἡ συνύπαρξη αὐτῶν τῶν ἀντιθέσεων, καθὼς καὶ ἡ μαεστρία καὶ εὐελιξία τοῦ μεγάλου ἄρχοντα πρωτοψάλτη στὴ διατήρηση τῆς ἰσορροπίας τους, ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ κυρίαρχα στοιχεῖα, ποὺ τοῦ προσδίδουν τὸ ἀποκαλούμενο ἰδιότυπο ὕφος του.

Ἐν συνόψει, οἱ Τιμιωτέρες τοῦ Στανίτσα ὡς ἐξάισιες ἐγκωμιαστικὲς προσφορὲς πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τὴν ὁποία τόσο ὕμνησε καὶ ἀγάπησε, ξεδιπλώνουν τὸ γνήσιο πατριαρχικὸ ὕφος μέσα ἀπὸ ἓνα συνδυασμὸ μεγαλοπρέπειας καὶ χάρης, προσφέροντας κατὰ τὴ διαδοχὴ τῶν ἤχων τους καὶ μέσα ἀπὸ διαφορετικὲς χρονικὲς περιόδους, τὴ γεύση σχεδὸν ὅλου τοῦ φάσματος τῆς ἀπαράμιλλης τεχνικῆς του. Ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ μεγαλύνεται καὶ ὑμνεῖται μὲ χάρη, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν πρέπουσα σεμνότητα καὶ εὐλάβεια.

Ὡς ἐκ τούτου, ἡ μαγεία τοῦ ὕφους τοῦ Στανίτσα, ὅπως ἀναδύεται μέσα ἀπὸ τὶς συνθέσεις τῶν Τιμιωτέρων του, συνιστᾷ ἰδιαίτερο πρότυπο γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ εἰρμολογικοῦ εἶδους τῆς πατρῴας ἡμῶν βυζαντινῆς μουσικῆς, καθὼς καὶ παρακαταθήκη γιὰ τὶς νῦν καὶ τὶς μέλλουσες γενιὲς ἱεροψαλτῶν.

Τὰ σεπτὰ καὶ χαριτωμένα αὐτὰ μέλη στὸ σύνολό τους ἀποτελοῦν ὑπέρλαμπρα κοσμήματα μουσικῆς ἔκφρασης, ὥστε νὰ καταξιῶνουν τὰ μέγιστα τὸν δημιουργὸ τοῦ ἐξαιρετικοῦ τούτου πονήματος, πρωτοψάλτη καὶ καθηγητῇ, Κωνσταντῖνο Σκαρμούτσο, ὁ ὁποῖος μὲ ἐπιμέλεια, ἐπιμονή, γνώση καὶ λεπτὴ ἐργασία, ἀπαθανάτισε καὶ ἀποτύπωσε μὲ θαυμαστὴ ἀκρίβεια σὲ βυζαντινὴ παρασημαντικὴ σημειογραφία τὶς ἠχογραφημένες ἐκτελέσεις τους καὶ τὶς προσέφερε γενναιόδωρα ὡς μόνιμο κληροδότημα καὶ πολύτιμο βοήθημα.

Ὁ ἴδιος προσωπικὰ θὰ μπορούσε νὰ ἀπευθύνει καὶ νὰ ἐπαναλάβει τὰ λόγια τοῦ ἀειμνήστου ἄρχοντα πρωτοψάλτη Θρασυβούλου Στανίτσα, μὲ ἄπειρο σεβασμὸ πρὸς τὴ μνήμη του, ὅπως ἐκεῖνος τὰ διατύπωσε κλείνοντας τὸν δικὸ του πρόλογο στὸ ἔργο του «Μουσικὸν Τριῶδιον» (ἔκδοση 1969):

«Ἡ παρουσίασις τοῦ παρόντος πονήματός μου εἰς τὸ μουσικόφιλον κοινόν γίνεται μετὰ ψυχῆς καὶ καρδίας ζεύσεως ἀπὸ ἀγάπην, προσευχᾶς καὶ ἐλπίδας».

Εἰρήνη Μ. Τσαμκιράνη

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ τὶς πρεσβεῖες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου φέρεται στὸ φῶς τῆς δημοσιότητας τὸ περιεχόμενο τοῦ ἀνὰ χεῖρας μικροῦ μουσικοῦ ἐγκολπίου, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ στὴν κατ' ἤχον ψαλμώδηση τῆς Θ' Ὡδῆς τῆς Θεοτόκου «Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...» καὶ τῶν ἐνδιατάκτων πρὸ αὐτῆς στίχων, ὅπως ἐψάλλοντο συνήθως ἀπὸ τὸν ἀείμνηστο Ἀρχοντα Πρωτοψάλτη τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Θρασύβουλο Στανίτσα.

Ὡς γνωστόν, τὴν ἀξία τῆς θεοδιδάκτου ψαλτικῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης μνημειώνει ἡ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι δημιουργηθεῖσα καὶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν μεταδοθεῖσα μουσικὴ ἐκκλησιαστικὴ παράδοση: «Ἐπειδὴ ἡ μουσικὴ κινεῖται ἐντὸς τῆς ἐννοίας τοῦ χρόνου, τὰ δημιουργήματά της εἶναι μᾶλλον ἀπροσδιόριστα καὶ μεταδίδονται περισσότερον διὰ ζώσης καὶ ἀπὸ στόματος εἰς στόμα», παρατηροῦσε ὁ ἀοίδιμος Μητροπολίτης Σάμου Εἰρηναῖος¹. Στὸ ἴδιο πνεῦμα καὶ ὁ ἀείμνηστος Ἀρχων Πρωτοψάλτης τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Κωνσταντῖνος Πρίγγος τόνιζε μὲ ἔμφαση: «Διότι σὲ σᾶς ἂν τὰ πῶ καὶ τ' ἀκούσετε, θὰ τὰ λέτε μεθαύριο σὰν κι ἐμένα»².

Ὡς ἴδιον δὲ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς παραδόσεως, ποὺ ἀποτελεῖ καὶ τὴν συνεκτικὴ οὐσία της, εἶναι τὸ γεγονὸς τῆς ἀναφορᾶς της πρὸς τὸν Θεό, ὡς τέχνη λειτουργικὴ. Ἐξαίρεται, δηλαδή, πρωτίστως ἡ ἱερὰ ψαλμωδία ὡς μέσο κοινωνίας τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν Παναγία καὶ Ὁμοούσιο Τριάδα, καὶ ὀρισμένως, ταυτίζεται ἀναντίρρητα μὲ τὴν ἱερὰ προσευχή, καθὼς ἡ δεύτερη, σύμφωνα μὲ τὸν συγγραφέα τῆς οὐρανοδρόμου Κλίμακος ὅσιο Ἰωάννη τὸν Σιναῖτη, «ὡς πρὸς τὴν ποιότητά της εἶναι συνουσία καὶ ἔνωσις τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεὸν καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειά της, σύστασις καὶ διατήρησις τοῦ κόσμου». Ὁ Μέγας Βασίλειος, ἀναφερόμενος σὲ σχετικὴ ὁμιλία του στὸν σκοπὸ τῆς ψαλμωδίας ἐν ὥρᾳ θείας λατρείας, καταλήγει λέγοντας: «Νὰ φροντίζωμε κι ἐμεῖς νὰ ζητᾶμε τὰ ἄνω καὶ νὰ μὴ καταπίπτωμε στὰ πάθη τῆς σαρκὸς ἐξ αἰτίας τῆς ἡδονῆς τοῦ ἄσματος»³. Ἔτσι, ὑψώνοντας οἱ ψάλλοντες τοὺς νοητοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς τους στὸ ὕψος τῶν νοημάτων τῶν θεοπνεύστων καὶ θεοφορήτων λογίων τῶν ὕμνων καὶ ἐκζητώντας ἀπὸ τὸν Θεὸ τὴν νήψη καὶ κατάνυξη κατὰ τὴν ὥρα τῆς ψαλμωδίας, διδάσκονται ταυτοχρόνως καὶ τὸν τρόπο καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς. «Τὰ λόγια πάνω ἀπὸ ὅλα», «ψάλλω λόγια, ὄχι μουσικὰ σημάδια», «ἢ δαμάζεις τὸν τρόπο (τὴν τεχνικὴ) καὶ ψέλνεις τὰ λόγια ἢ μένεις δέσμιος τοῦ τρόπου, προσκολλημένος στὴν τεχνικὴ καὶ χάνεται ἡ οὐσία», ἔλεγε ἐπανειλημμένως ὁ παπα-Γαβριὴλ Καρεώτης⁴.

Ἐπειτα ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω, συνάγεται, κατὰ συνέπεια, τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ὀρθὴ ψαλμώδηση ὀφείλει νὰ ἀκολουθεῖ καὶ νὰ σέβεται τὴν γνήσια μουσικὴ ἐκκλησιαστικὴ παράδοση καὶ παράλληλα θὰ πρέπει νὰ ἀποδίδεται «μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως».

¹ Περιοδικὸν «Ἐκκλησία», 1939, σ. 162.

² Ἀπομαγνητοφωνημένη συνομιλία, 1959.

³ Ἑλληνες Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, τόμος 5, σελ. 12 καὶ ἐξῆς.

⁴ Δημοσίευση Μαρκέλλου Πιράρ στὸν ιστότοπο «Ψαλτολόγιον», 2008.

Δυστυχῶς ὅμως, μὲ τὴν πάροδο τῶν ἐτῶν, κάποτε ἢ κακῶς ἐννοουμένη πρόοδος ὀδήγησε σὲ ἀνεπιθύμητα ἀποτελέσματα σχετικῶς μὲ τὴν ψαλτικὴ ἀπόδοση τοῦ παραδεδομένου χαρακτηριστικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὕφους τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς, ἀκόμη καὶ στὴν ἀντικατάστασή της ἀπὸ ἄλλα εἶδη μουσικῆς. Σὲ ὅλους, βεβαίως, τοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητος ἡ πρόοδος εἶναι ἐπιβεβλημένη καὶ εὐκταία. Ὅμως, ὡς πρὸς τὴν βυζαντινὴ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ, παρατηρεῖται τὸ ἐξῆς παράδοξο: γιὰ τὴν θεόπνευστη αὐτὴ τέχνη δὲν νοεῖται ὡς πρόοδος ἢ προσθήκη οἰουδήποτε νεωτερισμοῦ, ἢ ὁποῖα ἀλλοιώνει καὶ παραχαράσσει τὸν ἱεροπρεπῆ της χαρακτήρα, ἀλλὰ ἀντιθέτως ἡ εἰσχώρηση καὶ ἡ στροφή πίσω, πρὸς τὶς ρίζες της. Ἐγραφε σχετικῶς ὁ ἀείμνηστος Κωνσταντῖνος Ψάχος: «Ἄν εἰς πᾶσαν τέχνην καὶ ἐπιστήμην ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ πρόοδος συντελεῖται διὰ τῆς πορείας πρὸς τὰ πρόσω, ἢ τῆς ἡμετέρας ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς μουσικῆς ἀνόρθωσις καὶ ἀναβίωσις, κατ' ἀντίστροφον λόγον, θέλει συντελεσθῇ διὰ τῆς πορείας πρὸς τὰ ὀπισθεν»⁵.

Ἐπομένως, ἀποτελεῖ ἱερὰ ὑποχρέωσις ὅλων ὅσοι ἐπιδίδονται μὲ ἀφοσίωσιν στὴν ἐπιτέλεση τοῦ λειτουργήματος τοῦ ἱεροψάλτου νὰ διατηρήσουν ἄσβεστη τὴν κανδήλα τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς παραδόσεως. Καὶ καρπογόνος τρόπος πρὸς τὴν ἐπίτευξιν αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ εἶναι ἡ ἀναδρομὴ στὶς κληροδοτούμενες ἡχογραφήσεις τῶν ἀειμνήστων διδασκάλων τῆς μουσικῆς, πού τὴν ὑπηρετήσαν μὲ ταπείνωσιν, ἔνθεο ζῆλον καὶ ἐφ' ὅρου ζωῆς, παραδίδοντας στοὺς νεωτέρους μία σπουδαία μουσικὴ παρακαταθήκη, ἓνα πλοῦτο ἀνεκτίμητης πολιτισμικῆς ἀξίας.

Σὲ τοῦτο λοιπὸν τὸ πλαίσιο, ἐπιχειρήθηκε ἡ ἀξιοποίηση ἀρχειακῶν ἡχογραφήσεων τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Θρασυβούλου Στανίτσα, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν ἡδύμολπην, εὐστροφη φωνή του καὶ τὴν ἀπαράμιλλην, ἐκφραστικὴν τεχνικὴν του χάραξε ἀνεξίτηλα τὸν νεώτερον ἑλληνορθόδοξον μουσικὸν πολιτισμόν. Παραλαβὼν ἀπὸ τὸν Ἀναστάσιον Μιχαηλίδην («Σόμπατζην») τὰ μυστικὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς παραδόσεως ὅπως αὐτὴ φυλασσόταν ὡς τιμαλφές στὸν πάνσεπτον Πατριαρχικὸ Ναό, καὶ θητεύσας ἐκεῖ ἐπὶ πολλὰ συναπτὰ ἔτη - ἀπέναντι στὸν ἀείμνηστο Κωνσταντῖνον Πριγγό, μετακένωσε ἀργότερα τὶς σπουδαῖες αὐτὲς ψαλτικὰς ἐμπειρίας του στὴν ἀποπροσανατολισμένην τότε μουσικῶς πόλιν τῶν Ἀθηνῶν. Ἄν καὶ σὲ ὀρισμένους περιπτώσεις ἐξετράπη ἴσως τῶν παραδεδομένων, ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον - ἰδίως στὰ ὀρθρινὰ μαθήματα, ὅπως ἐν προκειμένῳ οἱ Τιμιωτέρες- διετήρησε καὶ ἀνέδειξε τὸ μεγαλεῖο τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς παραδόσεως τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ.

Στὸ παρὸν μικρὸ μουσικὸν ἐγκόλπιο παρουσιάζονται συγκεκριμένως ἀπομαγνητοφωνημέναι οἱ κατ' ἤχον ἐκτελέσεις τῆς Θ' Ὠδῆς τῆς Θεοτόκου «Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...» καὶ τῶν ἐνδιατάκτων πρὸ αὐτῆς στίχων τοῦ α' χοροῦ, ὅπως αὐτὲς ἀποδίδονταν ἀπὸ τὸν κορυφαῖον μαῖστορα στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίου Δημητρίου Ἀμπελοκήπων. Σὲ κάποιες περιπτώσεις ἀξιοποιήθηκαν καὶ ἡχογραφήσεις προερχόμενες ἀπὸ τὸν Πατριαρχικὸν Ναὸ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Φαναρίου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλους Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Οἱ δὲ ἀνήκοντες στὸν β' χορὸ στίχοι τονίστηκαν κατὰ τὸ αὐτὸν ὕφος ἀπὸ τὸν ὑποφαινόμενο. Γιὰ λόγους διευκολύνσεως καὶ χρηστικότητος τοῦ ἐγκολπίου, οἱ ἐκάστοτε μελικεῖς ἐκδοχὲς ἐπαναλαμβάνονται συνεχῶς μετὰ ἀπὸ κάθε

⁵ Ἡ Παρασημαντικὴ τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, Κ. Α. Ψάχου, Ἀθῆναι, 1978.

στίχο. Ἐτσι, τὶς ἴδιες ἐκδοχὲς συναντᾷ κανεὶς τόσο μετὰ τοὺς στίχους τοῦ α΄ ὅσο καὶ μετὰ τοὺς στίχους τοῦ β΄ χοροῦ.

Ἡ ψαλμώδηση τῆς Τιμιωτέρας ἀπὸ τὸν Θρασύβουλο Στανίτσα γινόταν σύμφωνα μὲ μαρτυρίες ἀπὸ στήθους καὶ ὄχι ἀπὸ κάποιο σχετικὸ μουσικὸ χειρόγραφο, ἐνῶ ἡ ἀκολουθουμένη χρονικὴ ἀγωγή ποίκιλλε μεταξὺ 136 καὶ 156 κτύπων τῆς κλίμακας Mälzel, ἀναλόγως προφανῶς τῶν ἐκάστοτε συνθηκῶν. Μὲ μία ἐφ' ὅλης τῆς ὕλης ἐπισκόπηση τῶν ἐν λόγῳ εἰρμολογικῶν μελῶν παρατηρεῖται ὁ διακριτὸς μὲν συσχετισμὸς τοὺς μὲ τὰ τοῦ Πέτρου μέλη, ἐνῶ θαυμάζει κανεὶς τὴν τεχνηέντως ἐκφραστικὴ τους ἀνύψωση καὶ ἀνάδειξη, γεγονὸς ποὺ καθιστᾷ τὶς ἐκτελέσεις αὐτὲς μοναδικὲς καὶ ἀνεπανάληπτες.

Κρίνεται σκόπιμο νὰ σημειωθεῖ στὸ σημεῖο αὐτὸ πῶς, λόγῳ τοῦ ὅτι στὸν βαρὺ ἦχο δὲν βρέθηκαν ἡχογραφήσεις τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχοντος, ταξινομήθηκαν στὸ Παράρτημα σχετικὲς καταχωρίσεις, παρατιθεμένου τοῦ μουσικοῦ κειμένου τοῦ Πέτρου Πελοποννησίου («Μουσικὴ Πανδέκτη», 1851). Ἡχογραφήσεις «Τιμιωτέρας» τοῦ ἀειμνήστου δὲν βρέθηκαν ἐπίσης ἐπίσης καὶ στὸν πλ. δ' κατὰ τριφωνία, ὅποτε ἀντ' αὐτῆς περιλαμβάνεται ὁμοίως στὸ Παράρτημα ἡ ἀντίστοιχη τοῦ Πέτρου Πελοποννησίου («Μουσικὴ Πανδέκτη», 1851). Γιὰ τὴν κατάρτιση τῆς Τιμιωτέρας στὸν πλ. α' ἦχο ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν σχετικὴ ἡχογράφηση τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Πρίγγου γιὰ τὸν κ. Δημήτριο Νεραντζή, καθὼς καὶ μία σπανίζουσα (πλὴν ἡμιτελὴς) ἡχογράφηση Τιμιωτέρας τοῦ Θρασυβούλου Στανίτσα σὲ ἦχο πλάγιο τοῦ α', ποὺ παρεχώρησε εὐγενῶς ἐκ τοῦ προσωπικοῦ του φωνοαρχείου ὁ πρωτοψάλτης κ. Εὐάγγελος Σφακιανάκης.

Ἐπιπροσθέτως, καὶ γιὰ νὰ καθίσταται ἐφικτὴ ἡ σύγκριση τῶν μελικῶν ἐκδοχῶν τοῦ Στανίτσα μὲ αὐτὲς τοῦ Πέτρου, καταχωρήθηκαν συνολικά καὶ οἱ κατ' ἦχον Τιμιωτέρες τοῦ δευτέρου, ὅπως αὐτὲς δημοσιεύονται α) στὶς ἐκδόσεις τῆς σειρᾶς «Μουσικὴ Πανδέκτη» (1851), β) στὶς ἐκδόσεις τῆς σειρᾶς «Μουσικὴ Βιβλιοθήκη» (1869), καθὼς καὶ γ) στὸ Ἀναστασιματᾶριον τοῦ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου (1905). Τέλος, χάριν πληρότητος, παρατίθενται ἀπὸ χειρόγραφα τοῦ Ἀποστόλου Κώνστα οἱ Τιμιωτέρες τοῦ Πέτρου καὶ στὴν γραφὴ τῆς ἐποχῆς του (τόσο σὲ ἀργὸ ὅσο καὶ σὲ σύντομο μέλος).

Διάπυρες εὐχαριστίες ὀφείλονται στοὺς κ. Νικόλαο Μάννη, ὁ ὁποῖος παρεχώρησε τὰ χειρόγραφα τοῦ Ἀποστόλου Κώνστα, στὸν μουσικολογιώτατο ἀγιοσυμεωνίτη μοναχὸ π. Βαρσανούφιο Χάρη γιὰ τὴν συμβολή του στὴν καταγραφή τῆς στιχολογίας τῆς Τιμιωτέρας στὸν βαρὺ ἦχο, σύμφωνα μὲ τὴν ψαλτικὴ παράδοση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ὁσίου Συμεὼν Νέου Θεολόγου Καλάμου Ἀττικῆς (ἡ ὁποία ἔλκει τὴν μουσικὴ καταγωγή της ἐξ Ἀγίου Ὁρους), στὸν ἐγκριτο πρωτοψάλτη κ. Νικόλαο Γιάννου καὶ στὸν ἀξιοσέβαστο Ἀρχοντα Πρωτοψάλτη τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως κ. Δημήτριο Ἰωαννίδη γιὰ τὶς πολὺτιμες συμβουλές τους σὲ ζητήματα ὀρθογραφίας τῆς παρασημαντικῆς σημειογραφίας, καθὼς καὶ στὴν φιλόλογο κ. Εἰρήνη Τσαμκιράνη, θυγατέρα τοῦ ἀειμνήστου Πρωτοψάλτου Καβάλας Ματθαίου Τσαμκιράνη, ποὺ δέχθηκε νὰ προλογίσει τὸ παρόν.

Κωνσταντῖνος Σ. Σκαρμούτσος

Αί κατ' ἤχον «Τιμιωτέραν» Θρασυβούλου Στανίτσα.
 Απομαγνητοφωνημένοι ἐκτελέσεις.

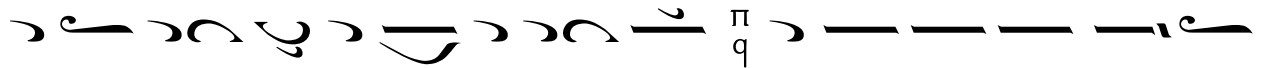
Ἦχος $\frac{\text{L}}{\text{q}}$ Πα

Ἄλλως. $\frac{\text{π}}{\text{q}}$

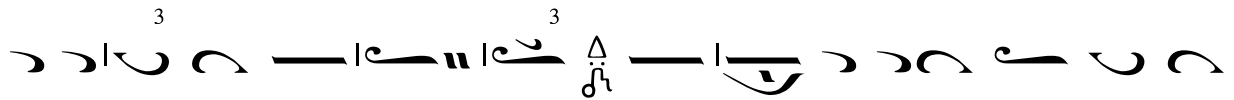
Ἄλλως. Δ
 $\delta\iota$

Τὴν τιμιώωτεραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξότε

ραν ἁσσυγκριτως τῶν Σεραφὶμ τὴν ἀδιὰφθορως

Θεὸν Λογόν τε κοῦουσάν τὴν ὄντως Θεοτόκον

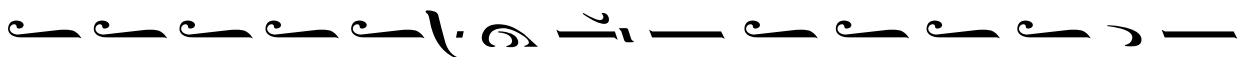

σεμεγαλυνόμεν

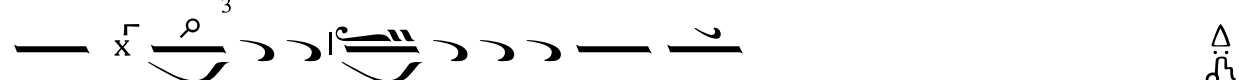
π
 q

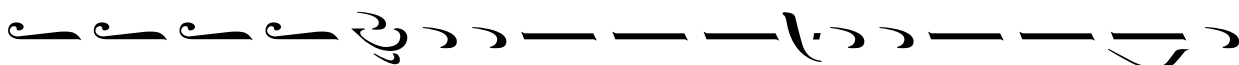
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν

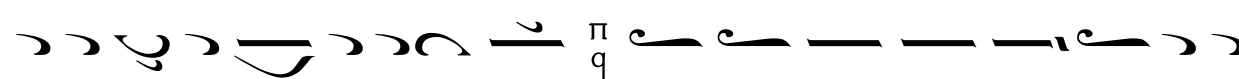
 της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα

 ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
 Δ
δλ

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

 α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

 Λο γον τε κουου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με

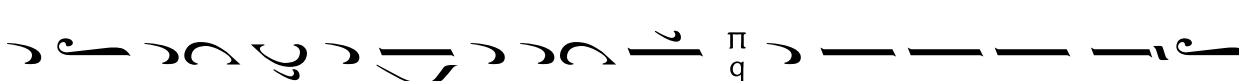

 γα λυ νο μεν
 π
q

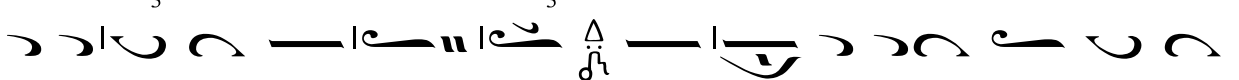
Ἄλλως. Δ
δλ

 Την τι μι ω ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

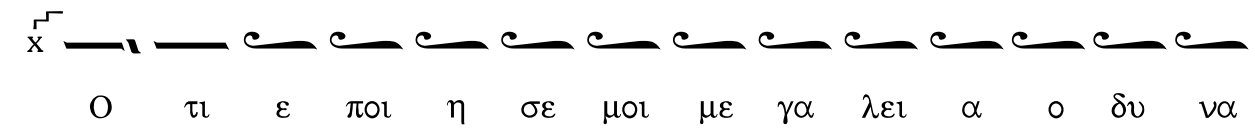
 ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

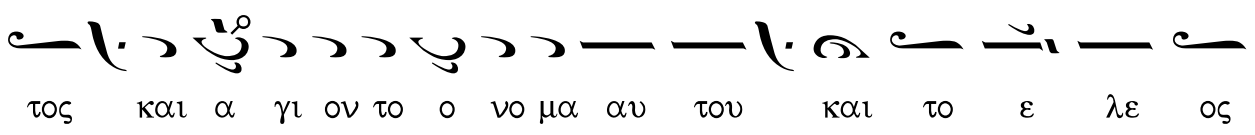
 Θε ον Λο γον τε κουου σαν την ον τως Θε ο το κον

 σε με γα λυ νο μεν
 π
q

 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να

 τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε ος

 αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ

 τον

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

 α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

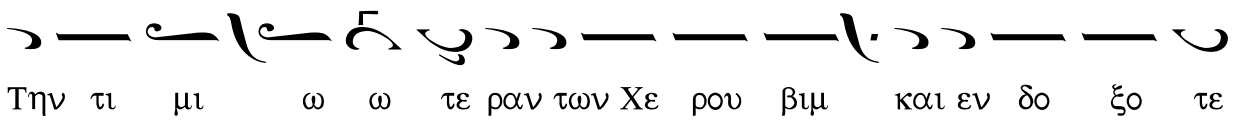

 Λο γον τε κουου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με

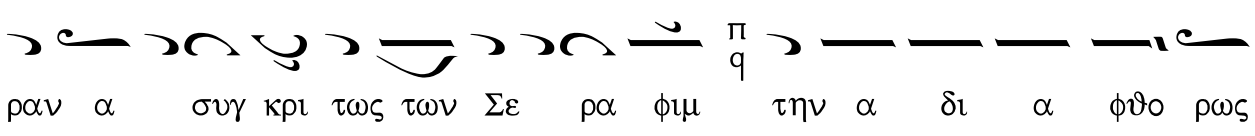

 γα λυ νο μεν

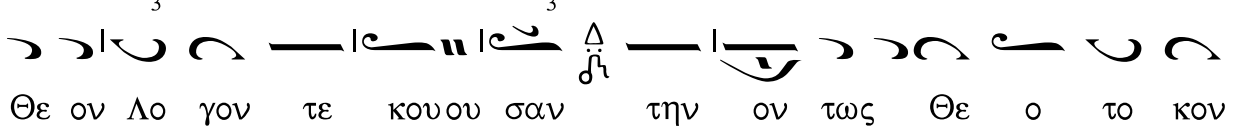
Ἄλλως.

 Την τι μι ω ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

 ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

 Θε ον Λο γον τε κουου σαν την ον τως Θε ο το κον

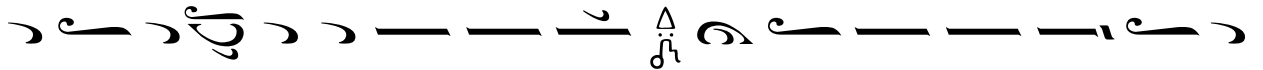

 σε με γα λυ νο μεν

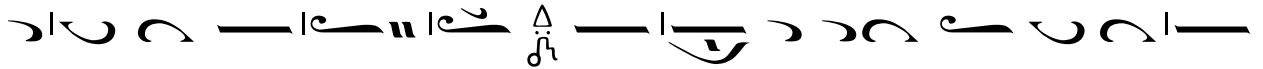
Ἄλλως. Δ
δῖ

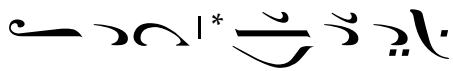
Τὴν τι μι ω ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε
3 3 3

ον Λο γον τε κουου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

με γα λυ νο μεν

π
q

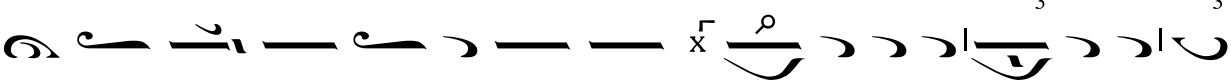

λυ υ νο μεν

π
q

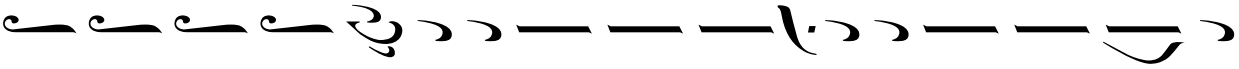
 Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του

 δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι

 ας αυ των

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

 α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

 Λο γον τε κουου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με

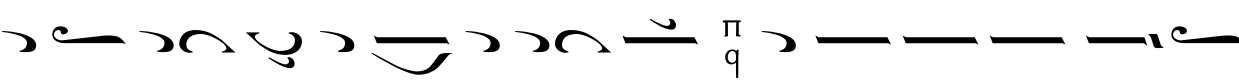

π
q

 γα λυ νο μεν

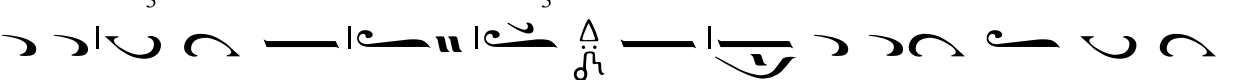
Ἄλλως.

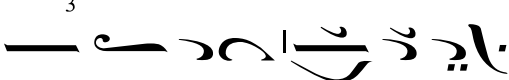
 Την τι μι ω ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

 ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

 Θε ον Λο γον τε κουου σαν την ον τως Θε ο το κον

π
q

 σε με γα λυ νο μεν

Ἄλλως. Δ
 $\delta\lambda$

Την τι μι ω ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ Δ
 $\delta\lambda$ την α δι α φθο ρως Θε

³ ον Λο γον ³ τε κουου σαν Δ
 $\delta\lambda$ την ον τως Θε ο το κον σε

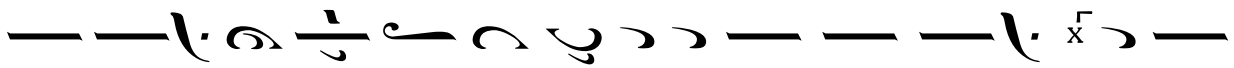
με γα λυ νο μεν π
q

* λυ υ νο μεν

π
q

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα

πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου

τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ι ι ιμ και εν δο

ξο τε ε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ρω ως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον σε με γα λυ νο μεν

λυ υ νο μεν

Άλλως.

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα πει
νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θω ω ων και πλου
τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Την τι μι ω τε ε ε ε ραντων Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρω ως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε με γα λυ νο μεν

Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη

σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε

ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως

αι ω ω νος

Δ
δ

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ι ι ιμ και εν δο

ξο τε ε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ρω ως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον σε με γα λυ νο μεν

π
q

* λυ υ νο μεν

π
q

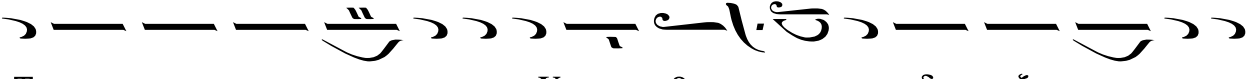
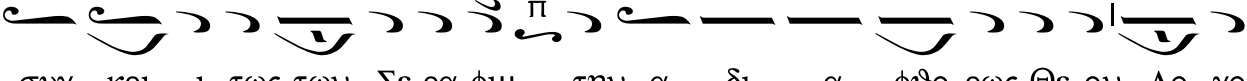

Ἄλλως.

Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη
σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η
μων τω Α βρα α α αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε
ως αι ω νος

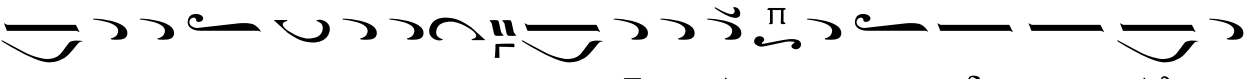
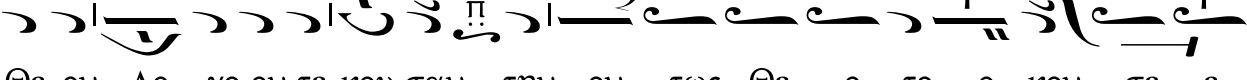

Την τι μι ω τε ε ε ε ραντων Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρω ως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε με γα λυ νο μεν

Ἦχος Πα

 Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

 η γαλ λι α σε το Πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω

 τω Σω τη ρι μου

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α

 συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

 ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε με γα λυ νο

 μεν

Τὸ αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἀναλυτικότερον
 (ὅταν ἡ χρονικὴ ἀγωγή τὸ ἐπιτρέπει).

 Την τι μι ω τε ε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως

 Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε

 ε με γα α λυ νο μεν

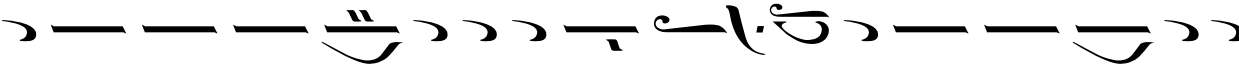
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της

 δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι

 ου σι με πα α σαι αι γε νε αι

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α

 συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

 ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε με γα λυ νο

 μεν

Τὸ αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἀναλυτικότερον
(ὅταν ἡ χρονικὴ ἀγωγή τὸ ἐπιτρέπει).

 Την τι μι ω τε ε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως

 Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε

 ε με γα α λυ νο μεν

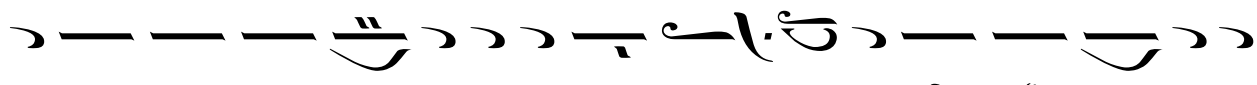
 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να

 τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ

 του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ τον

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α

 συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

 ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε με γα λυ νο

 μεν

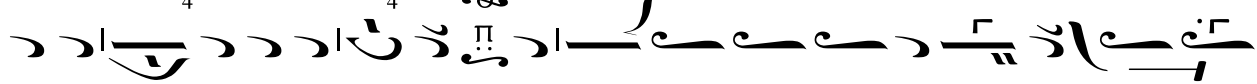
Τὸ αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἀναλυτικότερον
 (ὅταν ἡ χρονικὴ ἀγωγή τὸ ἐπιτρέπει).

 Την τι μι ω τε ε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως

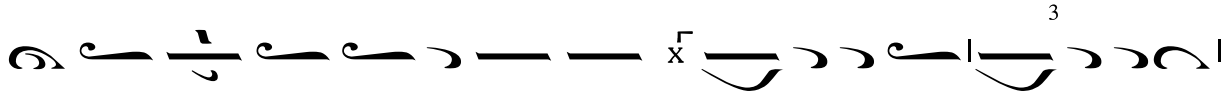
 Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε

 ε με γα α λυ νο μεν

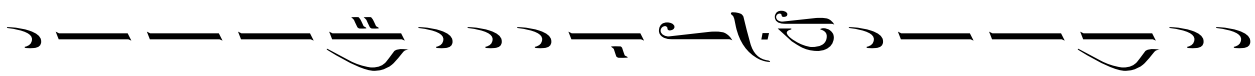
 Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του

 δι ε σκορ πι σεν υ περ η φανους δι α νοι α καρ

 δι ας αυ των

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α

 συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

 ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε με γα λυ νο

 μεν

Τὸ αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἀναλυτικότερον
 (ὅταν ἡ χρονικὴ ἀγωγή τὸ ἐπιτρέπει).

 Την τι μι ω τε ε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως

 Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε

 ε με γα α λυ νο μεν

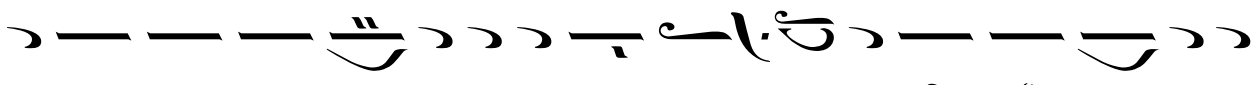
 Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα

 πει νους πει νων τας ε νε ε πλη σεν α γα θων και

 πλου τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α

 συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

 ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε με γα λυ νο

 μεν

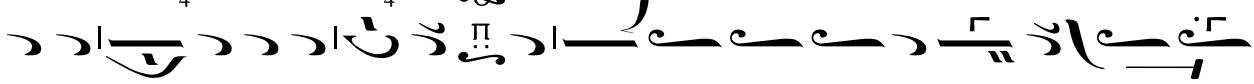
Τὸ αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἀναλυτικότερον
(ὅταν ἡ χρονικὴ ἀγωγή τὸ ἐπιτρέπει).

 Την τι μι ω τε ε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως

 Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε

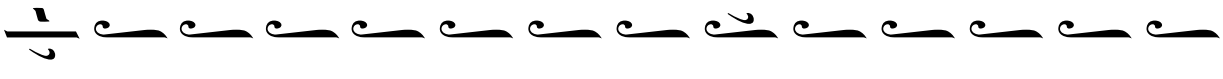
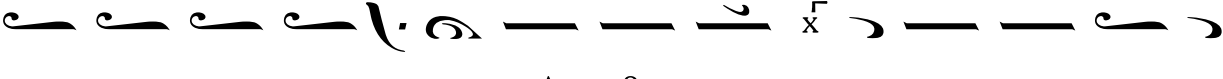

 ε με γα α λυ νο μεν

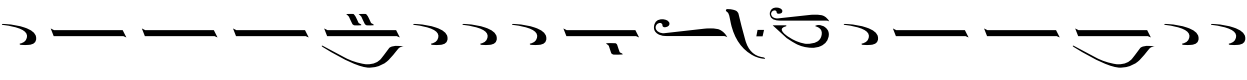

Ἄλλως.

Τὴν τιμιώτε εραντῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξο
τεραν ἀσυγκριτῶς τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδι
α φθόρως Θεὸν Λογόν τεκούσαν τὴν ὀντως Θεοτόκον
σεεμεγαλυνόμεν

Ἄλλως.

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτεραν
ἀσυγκριτῶς τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδι
α φθόρως Θεὸν Λογόν τεκούσαν τὴν ὀντως Θεοτόκον
σεεμεγαλυνόμεν

 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη

 σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα

 τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι

 αυ του ε ως αι ω νος

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α

 συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

 ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε με γα λυ νο

 μεν

Τὸ αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἀναλυτικότερον
(ὅταν ἡ χρονικὴ ἀγωγή τὸ ἐπιτρέπει).

 Την τι μι ω τε ε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως

 Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε

 ε με γα α λυ νο μεν

Ἄλλως.

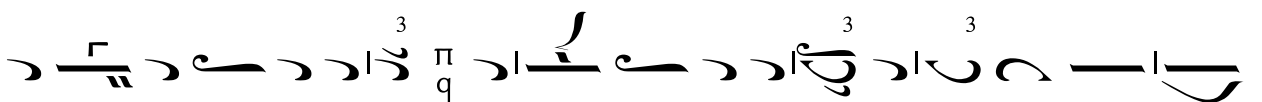

Τὴν τιμιώτε εραντῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξο
τεραν ἀσυγκριτῶς τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδι
α⁴ φθόρως Θεὸν Λογόν τεκούσαν τὴν ὀντως Θεοτόκον
σε εμεγαλυνόμεν

Ἄλλως.

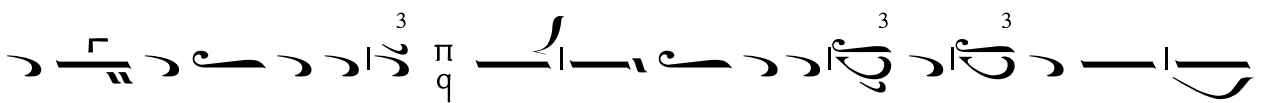

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτεραν
ἀσυγκριτῶς τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδι
α³ φθόρως Θεὸν Λογόν τεκούσαν τὴν ὀντως Θεοτόκον
σε εμεγαλυνόμεν

Ἦχος ϝ Γα

 Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

 η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ωτω

 Σω τη ρι ι μου

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

 Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

 υ νο ο μεν

Ἄλλως. ϐ ϑ

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

 Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

 υ νο ο μεν

 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν

 της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα

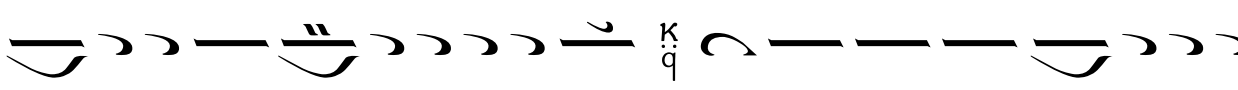

 ρι ου σι με πα α σαι αι γε νε ε αι

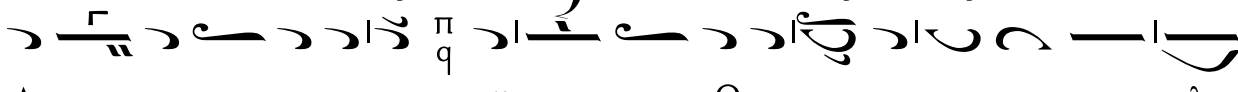
π
q

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

 Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

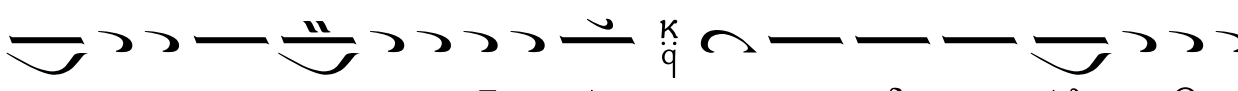
 υ νο ο μεν

Γ
η

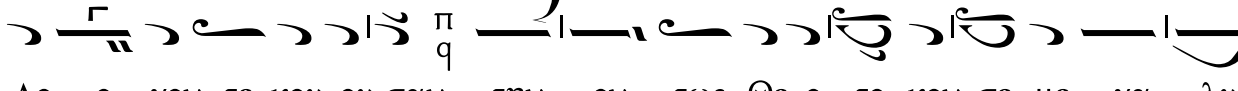
Άλλως. π
q

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

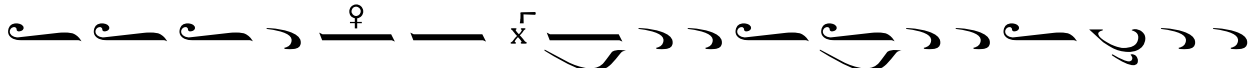

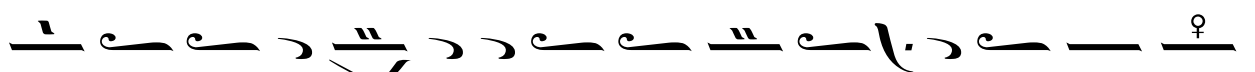

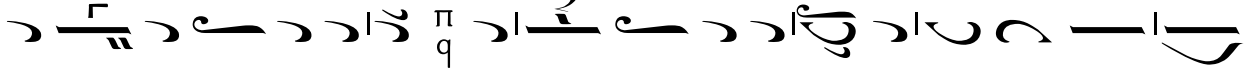

 Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

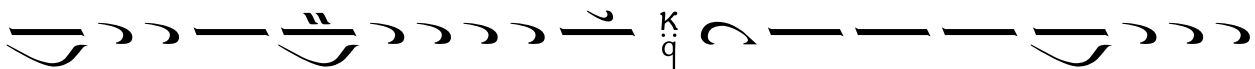
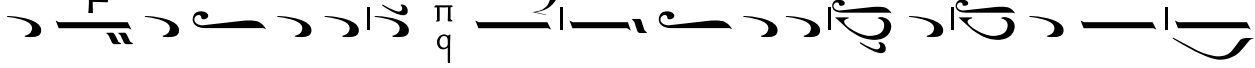

 υ νο ο μεν

Γ
η

 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να

 τος και α γι ον το ο ο νο μα αυ του και το ε λε

 ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ

 τον

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

 Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

 υ νο ο μεν

Ἄλλως. $\begin{smallmatrix} \pi \\ \rho \end{smallmatrix}$

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

 Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

 υ νο ο μεν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του

δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι οι α καρ

δι ας αυ των

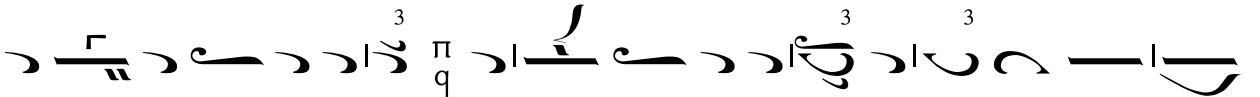
π
q

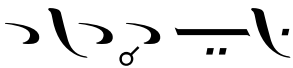
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

υ νο ο μεν

Γ
η

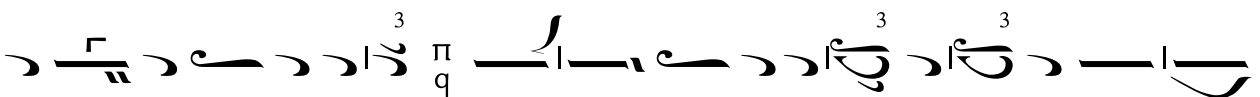
Ἄλλως. π
q

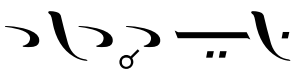
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

υ νο ο μεν

Γ
η

Κα θει λε θυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα

πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου

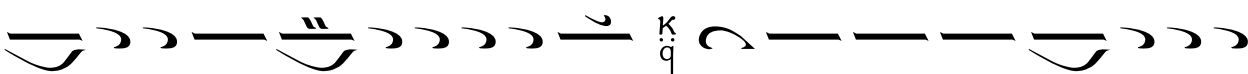

π
q

τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

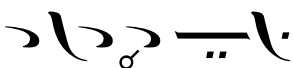
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

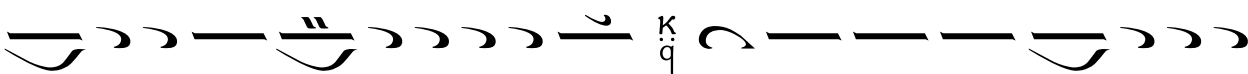
Γ
η

υ νο ο μεν

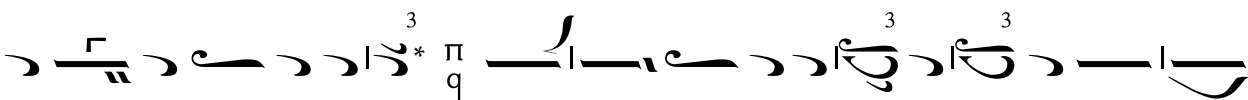
Ἄλλως. π
q

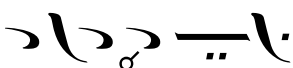
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

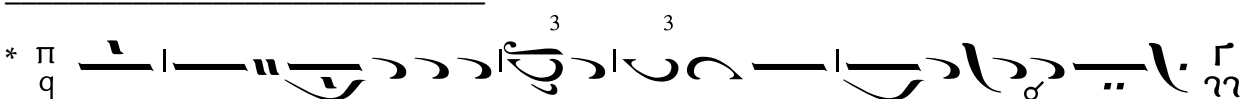

Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

Γ
η

υ νο ο μεν

την ο ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη

σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα

τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε

π
q

ως αι ω ω νος

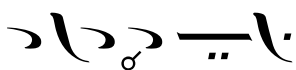
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

Γ
η

υ νο ο μεν

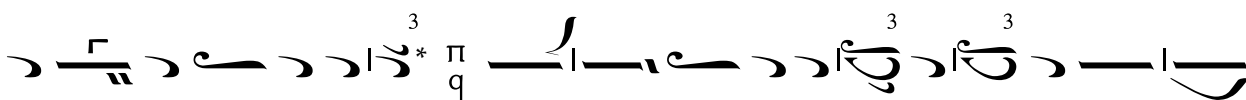
Ἄλλως. π
q

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

Γ
η

υ νο ο μεν

* π
q την ο ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ἦχος ᾠὴς τος Βου

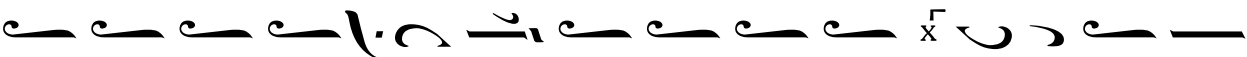
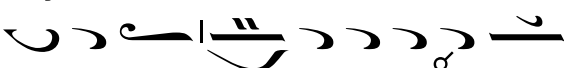
Με γὰ λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και η
γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε ω τω σω τη
ρι μου

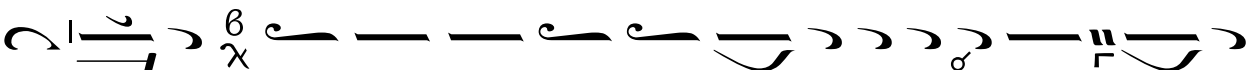

Την τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α
συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον
τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα α λυ νο
μεν

Ἄλλως.

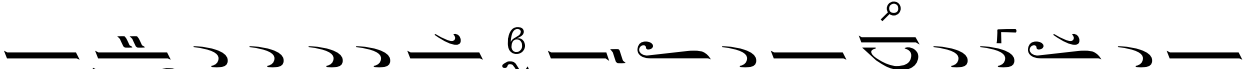

Την τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α
συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον
Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με
γα α λυ νο μεν

* Ακριβῆς ἀπομαγνητοφώνησις ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθοῦ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας 1963 ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, καθ' ἣν ἐγένετο ἐπισήμως ἡ ἑναρξίς τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Χιλιετηρίδος τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

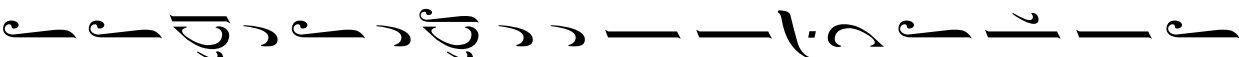

 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της

 δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι
 β
χ
 ου σι με πα σαι αι γε νε αι

 Την τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α
 β
χ
 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον

 τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα α λυ νο
 β
χ
 μεν

Ἄλλως.

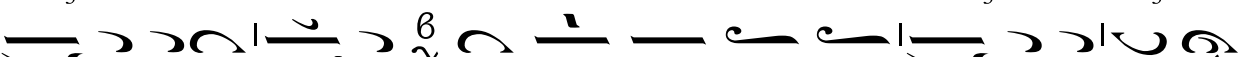

 Την τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α
 β
χ
 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον
 β
χ
 Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με
 β
χ
 γα α λυ νο μεν

* Ακριβής απομαγνητοφώνησης ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας 1963 ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, καθ' ἣν ἐγένετο ἐπισήμως ἡ ἐναρξίς τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Χιλιετηρίδος τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να

 τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε ος

 αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις

β
χ
 αυ τον

 Την τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α

 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον

 τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα α λυ νο

β
χ
 μεν

Ἄλλως.

 Την τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α

 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον

 Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με

β
χ
 γα α λυ νο μεν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του

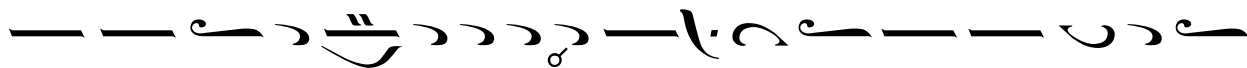

δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι α καρ

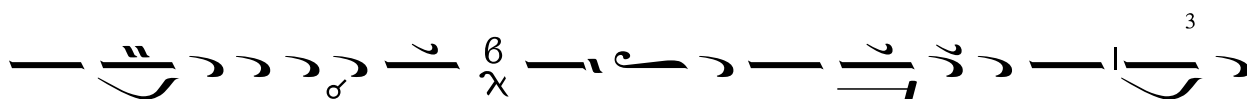

δι ας αυ των

β
χ

Την τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α

συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον

τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα α λυ νο

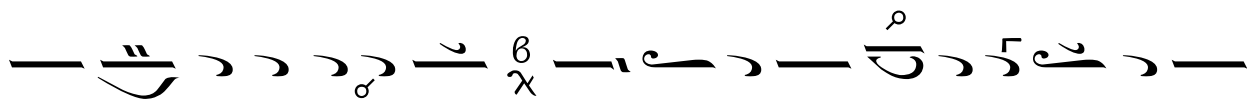
μεν

β
χ

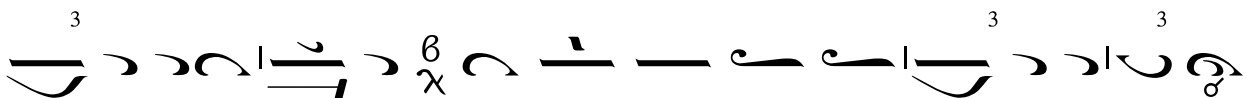
Ἄλλως.

Την τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α

συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον

Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με

γα α λυ νο μεν

β
χ

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα

πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου

του ου ουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α

συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

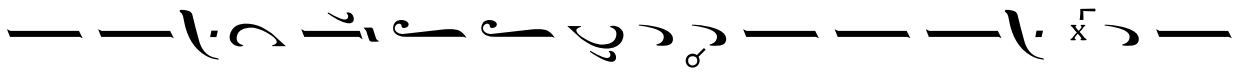
Λο γον τε ε κου σαν την ον τως Θε ο το ο ο κον σε ε με γα

λυ νο μεν

Ἄλλως.

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα

πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου

του ου ουν τας ε ξα πε στει λε κε νους την τι μι ω τε ε

ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

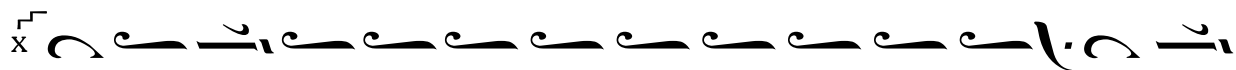
Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε ε κου

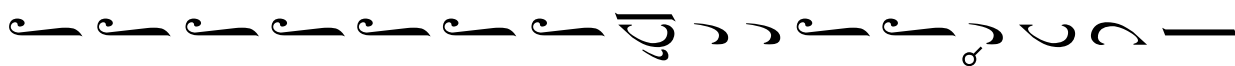
σαν την ον τως Θε ο το ο ο κον σε ε με γα λυ νο μεν

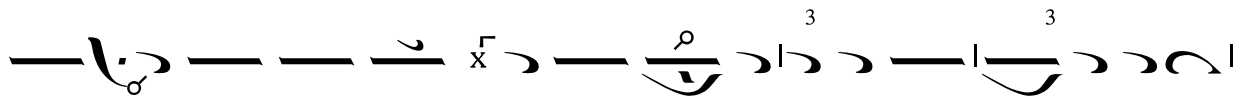
ε ξα πε στει λε κε ε νου ους την

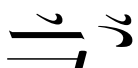
Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη σθη

ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η

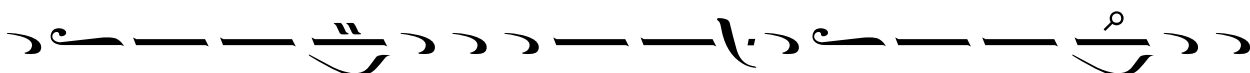

μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αι

ω νος

β
χ

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α

συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο γον τε ε κου σαν την ον τως Θε ο το ο ο κον σε ε με γα

λυ νο μεν

β
χ

Ἄλλως.

Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη σθη
ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η
μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αι
ω ω ω νος την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε ε κου σαν την ον τως Θε ο
το ο ο κον σε ε με γα λυ νο μεν

β
χ

Ήχος ᾠὴ —

Me ga lu nei η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και η

γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω τω

Σω τη ρι μου K
q

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον

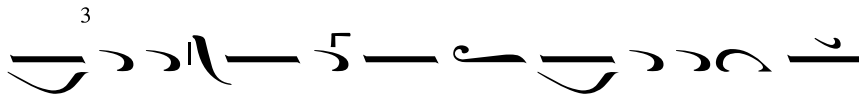
σε ε με γα λυ υ νο μεν K
q

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της

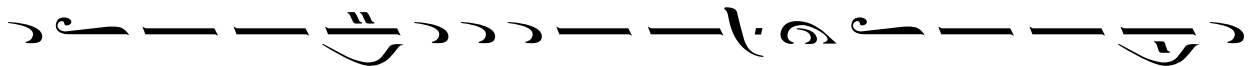

δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι

ου σι με πα α α σαι αι γε νε αι

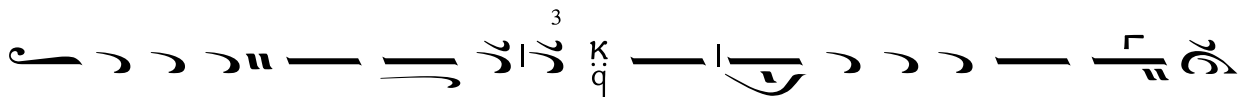
Κ
q

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον

σε ε με γα λυ υ νο μεν

Κ
q

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να

τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε ος

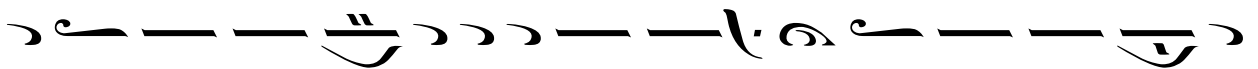

αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ

τον

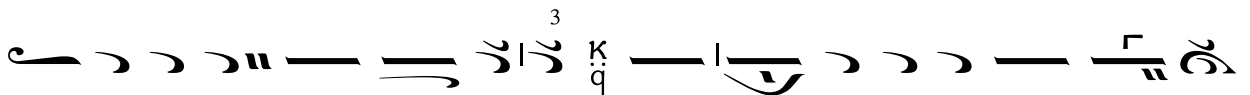
Κ
q

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον

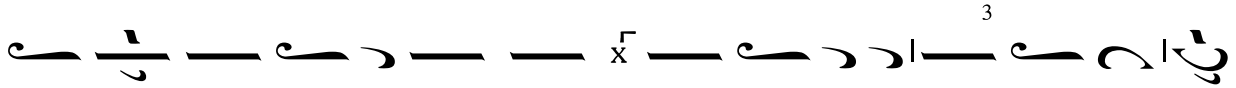

σε ε με γα λυ υ νο μεν

Κ
q

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του δι

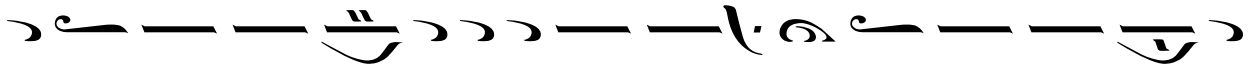

ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι

ας αυ των

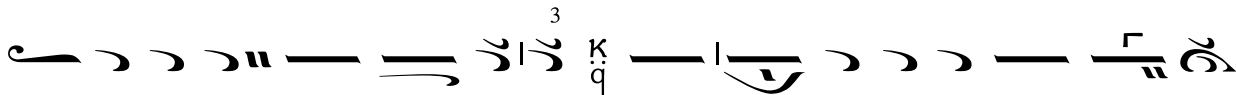
K
q

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον

σε ε με γα λυ υ νο μεν

K
q

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα πει

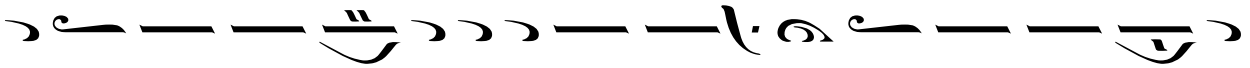

νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου

τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

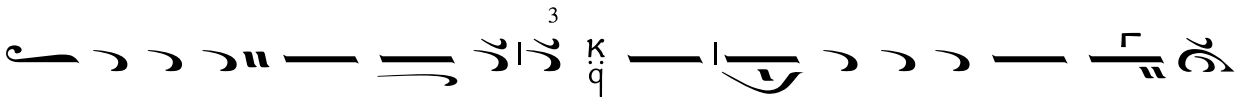
K
q

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον

σε ε με γα λυ υ νο μεν

K
q

Ἄλλως.

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα πει

νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θω ων και πλου τουν

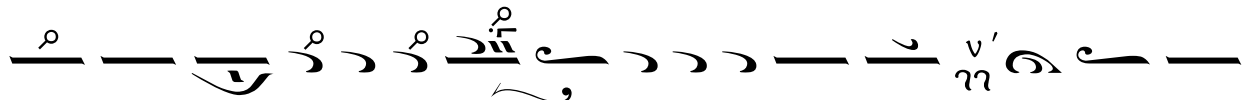

τας ε ξα πε στει λε κε νους

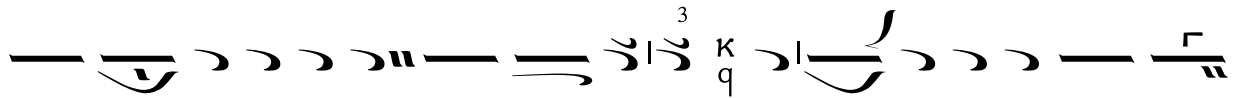
ν'
ηη

Την τι μι ω τε ε ε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι

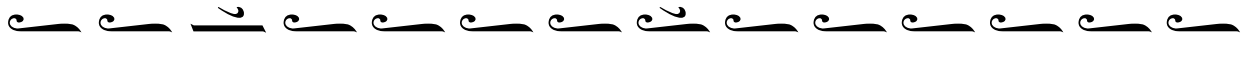
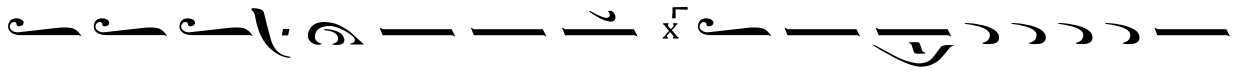

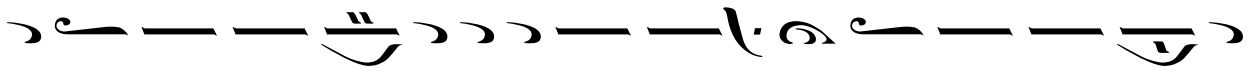

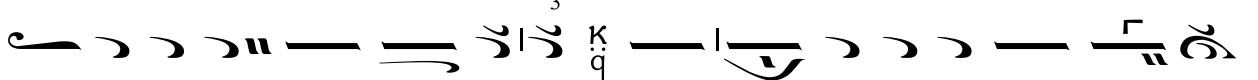

α φθο ρως Θε ον Λοο γον τε κουσαν την ον τως Θε ο το ο

κον σε ε με γα λυ υ νο μεν

κ
q

 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη σθη

 ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε

 ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε

 ως αι ω νος

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

 α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

 ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον

 σε ε με γα λυ υ νο μεν

Ἄλλως.

Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη σθη

ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

τω Α βρα α αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αι

ω νος

Την τι μι ω τε ε ε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν

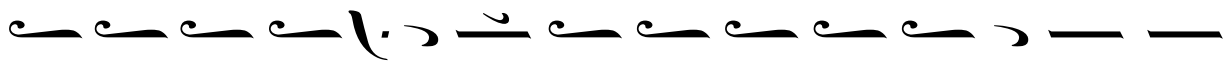
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ρως Θε ον Λοο γον τε κουσαν την ον τως Θε ο το ο

κον σε ε με γα λυ υ νο μεν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της

δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι

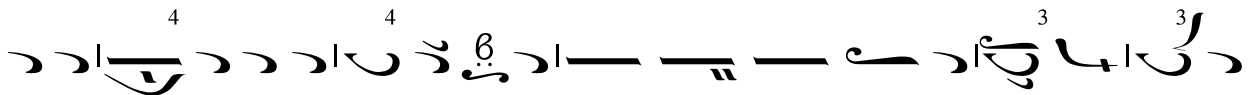
ου σι με πα σαι αι γε νε αι

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

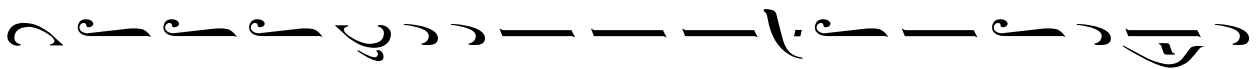

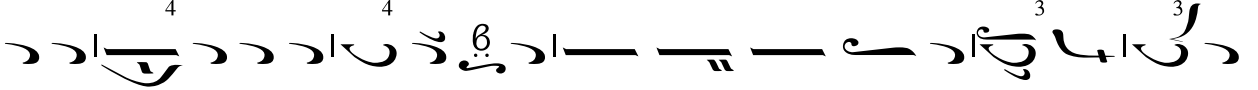

Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον σε με

γα α λυ υ νο ο με εν

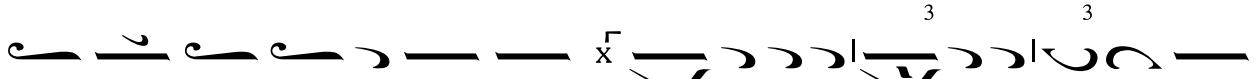

 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να

 τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε ος

 αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ

 τον

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

 α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

 Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον σε με

 γα α λυ υ νο ο με εν

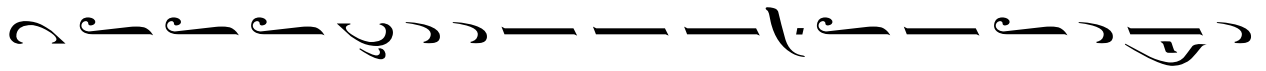
 Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του δι

 ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ

 των

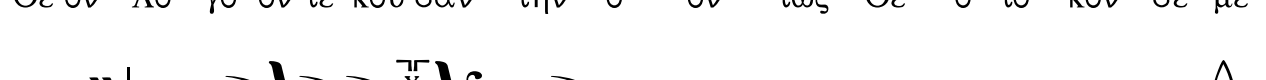
 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

 α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

 Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον σε με

 γα α λυ υ νο ο με εν

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα

πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου

τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον σε με

γα α λυ υ νο ο με εν

Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη σθη

ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η

μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ω ως αι ω

νος

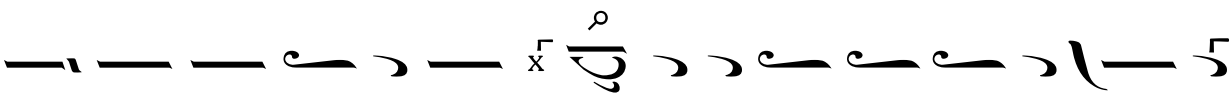

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

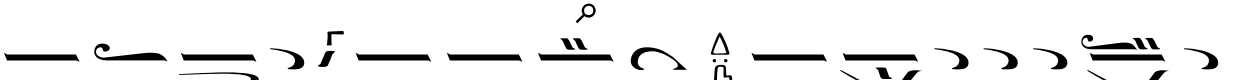

α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον σε με

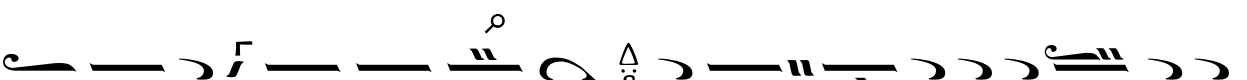
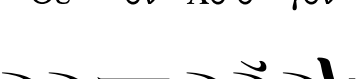
γα α λυ υ νο ο με εν

47

 Με γὰ λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

 η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω

 ω τω Σω τη ρι μου

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

 ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

 ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

 σε με γα λυ υ νο μεν

Ἄλλως.

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

 α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ο ο ον τως Θε ο το κον σε

 με γα λυ υ νο μεν

Τὸ κάτωθι κατ' ἐκτέλεσιν Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν

ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορως Θεον

Λοογοντεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεεμεγα

λυυνομεν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της

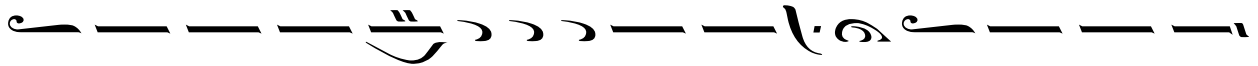

δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι

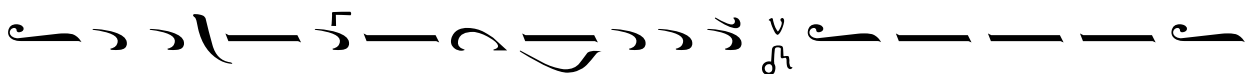

ου σι με πα σαι αι γε νε αι

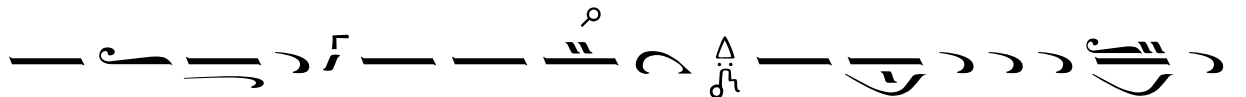
ν
δλ

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ υ νο μεν

ν
δλ

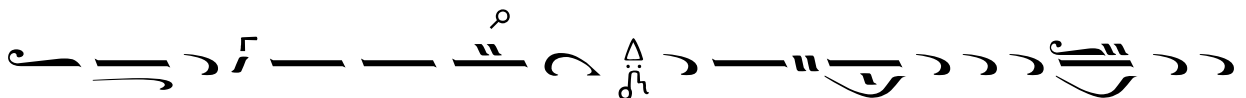
Ἄλλως.

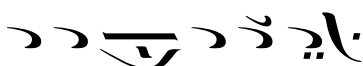
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ο ο ον τως Θε ο το κον σε

με γα λυ υ νο μεν

ν
δλ

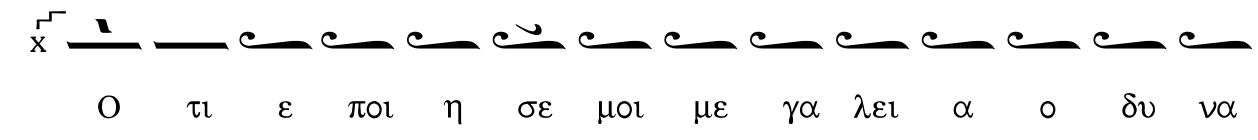
Τὸ κάτωθι κατ' ἐκτέλεσιν Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν

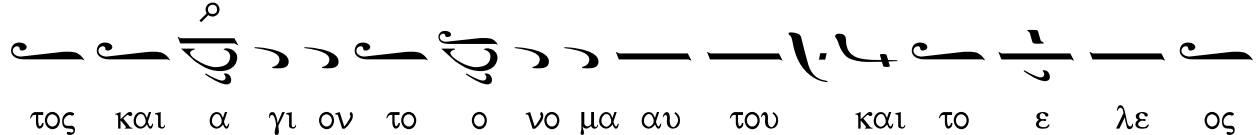
ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορως Θεον

Λοογοντεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεεμεγα

λυυνομεν

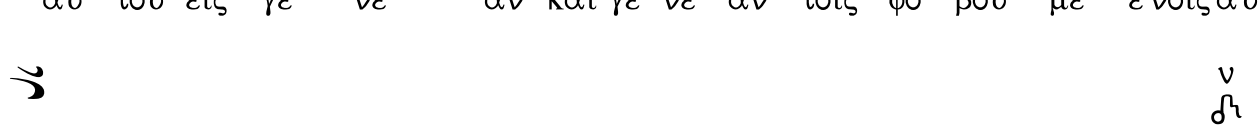
 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να

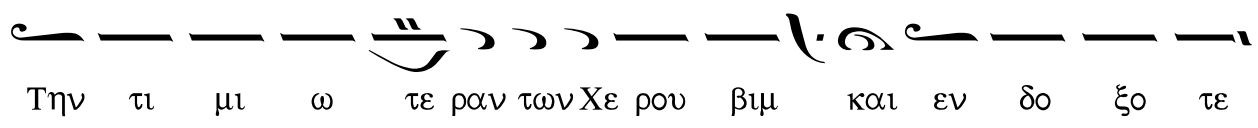
 τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε ος

 αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με ε νοις αυ

 τον

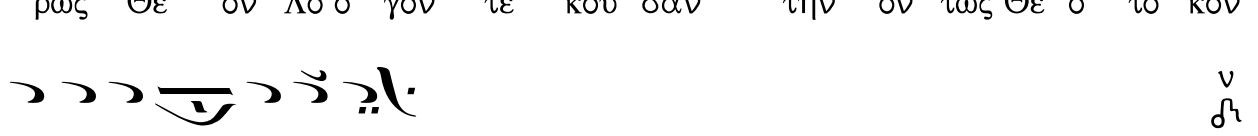
 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

 ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

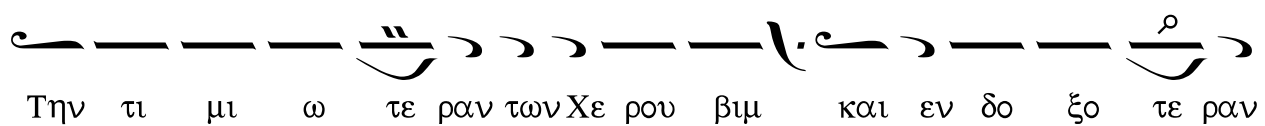

 ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

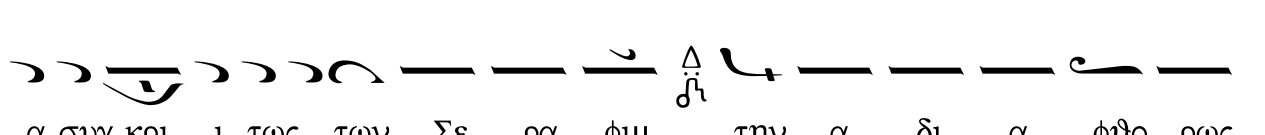

 σε με γα λυ υ νο μεν

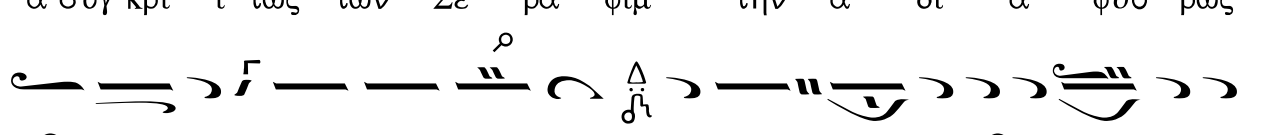
Ἄλλως.

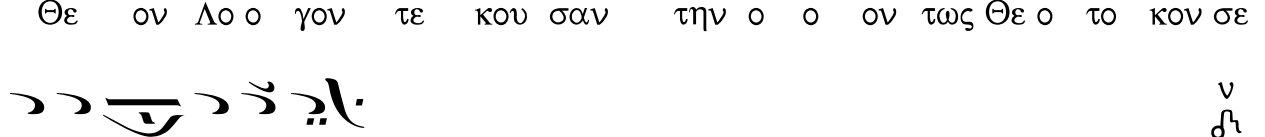
 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

 α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ο ο ον τως Θε ο το κον σε

 με γα λυ υ νο μεν

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν

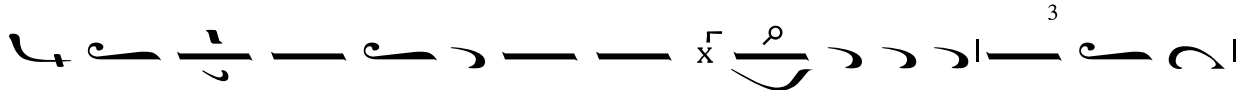
ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορως Θεον

Λοογοντεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεεμεγα

λυυνομεν

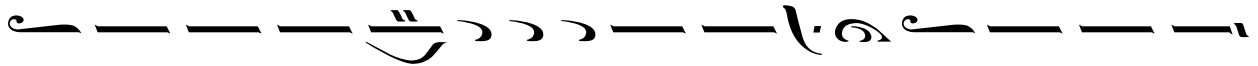
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του

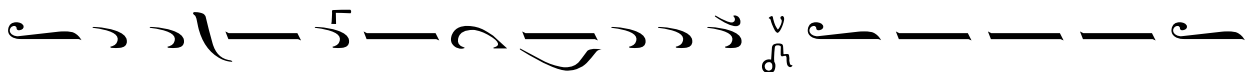
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι α καρ

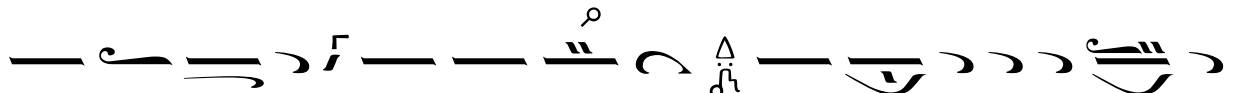
δι ι ας αυ των

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ υ νο μεν

Ἄλλως.

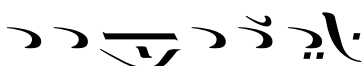
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ο ο ον τως Θε ο το κον σε

με γα λυ υ νο μεν

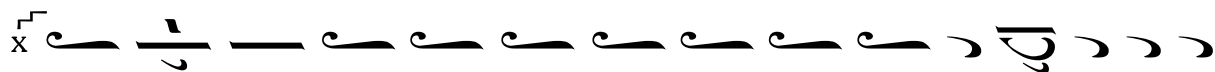
Τὸ κάτωθι κατ' ἐκτέλεσιν Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε με γα

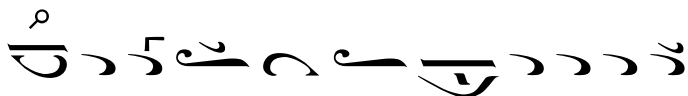
λυ υ νο μεν

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα

πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου

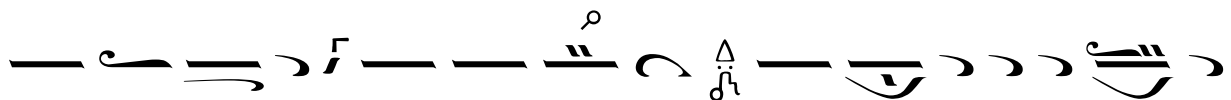
του ου ουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

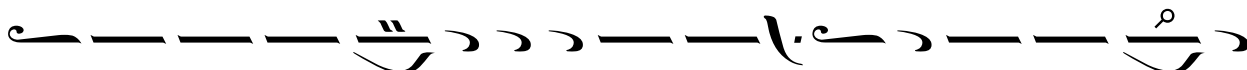
ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ υ νο μεν

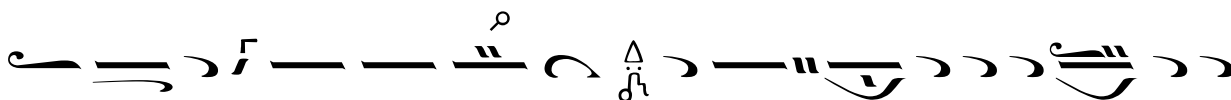
Ἄλλως.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ο ο ον τως Θε ο το κον σε

με γα λυ υ νο μεν

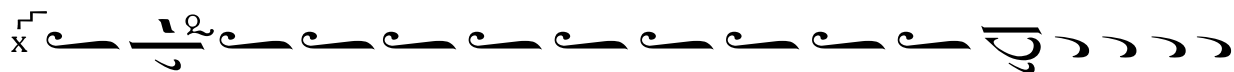
Τὸ κάτωθι κατ' ἐκτέλεσιν Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν

ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορως Θεον

Λοογοντεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεεμεγα

λυυνομεν

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ ψω σε τα

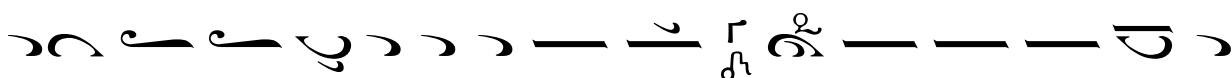
πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου

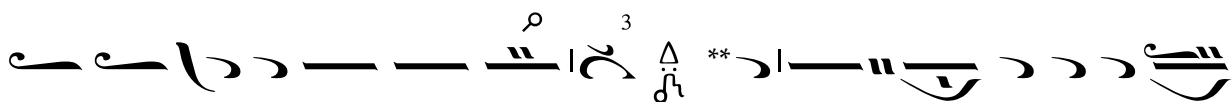
τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ο ο ον τως Θε ο το

κον σε με γα λυ υ νο μεν

Θέσεις Θρασυβούλου Στανίτσα καθ' υπαγόρευσιν Νικολάου Γιάννου.

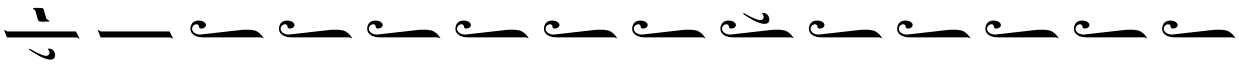

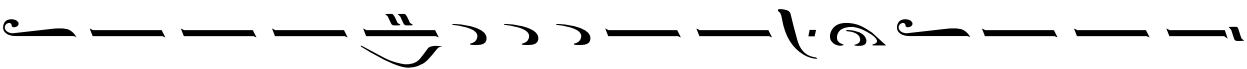
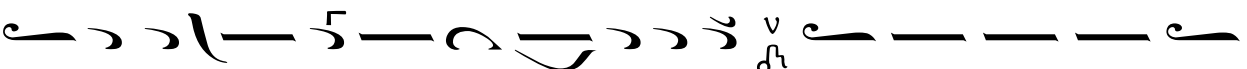

και πλου τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

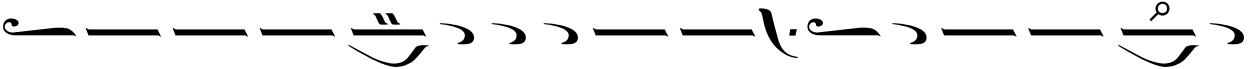

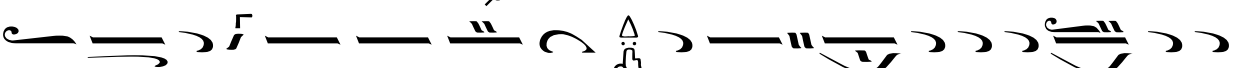

την ο ο ον τως Θε ο το ο κον σε ε με γα λυ υ νο μεν

 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη

 σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα

 τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

 του ε ως αι ω νος

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

 ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

 ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

 σε με γα λυ υ νο μεν

Ἄλλως.

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

 α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ο ο ον τως Θε ο το κον σε

 με γα λυ υ νο μεν

Τὸ κάτωθι κατ' ἐκτέλεσιν Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Την τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδοξοτεραν

ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορως Θεον

Λοογοντεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεεμεγα

λυυνομεν

Ἄλλως.

Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη
σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του
ε ως αι ω νος

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε
ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως
Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ο ο ον τως Θε ο το
κον σε με γα λυ υ νο μεν

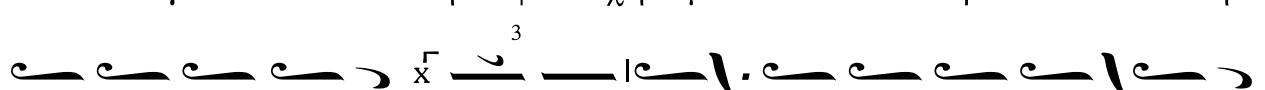

Ἦπερ αἰνὰ Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θέσις Θρασυβούλου Στανίτσα καθ' ὑπαγόρευσιν Νικολάου Γιάννου.

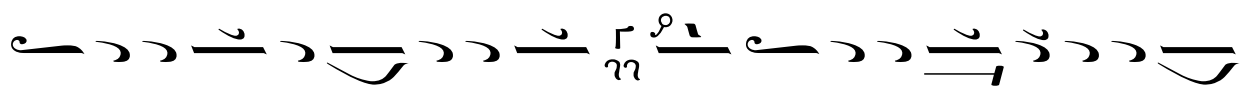
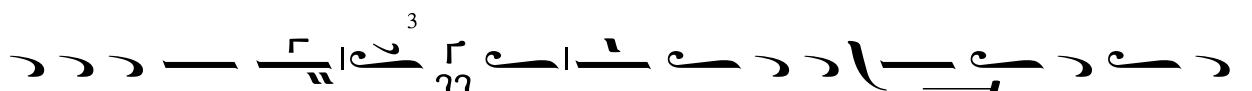

την ο ο ον τως Θε ο το ο κον σε ε με γα λυ υ νο μεν

ПАРАРТНМА

Ἦχος Γα^ϕ

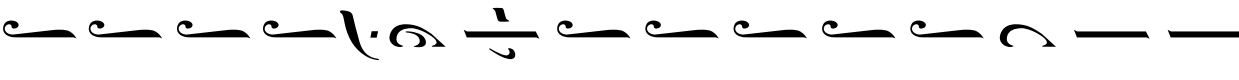

 Με γὰ λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και η

 γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω

 τω Σω τη ρι μου

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

 ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

 ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με

 γα λυ υ νο ο μεν

 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της

 δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι

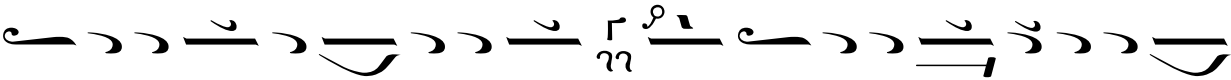

 ου σι με πα σαι αι γε νε αι

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

 ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

 ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με

 γα λυ υ νο ο μεν

 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να

 τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε

 ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με ε

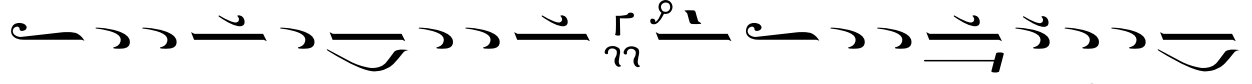
 νοις αυ των

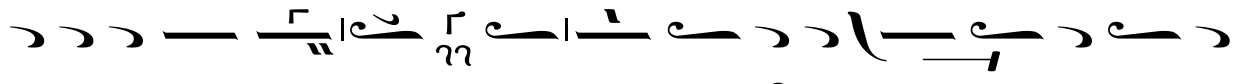
Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου εκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

 ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

 ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με

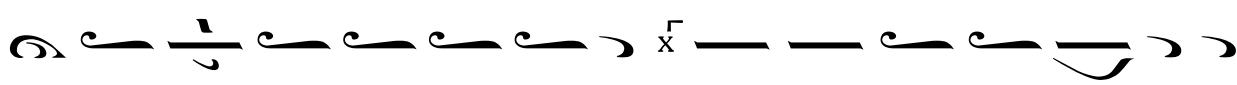

 γα λυ υ νο ο μεν

 Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του

 δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι α καρ

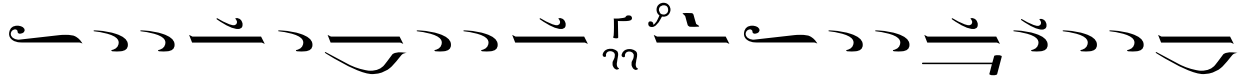

 δι ι ας αυ των

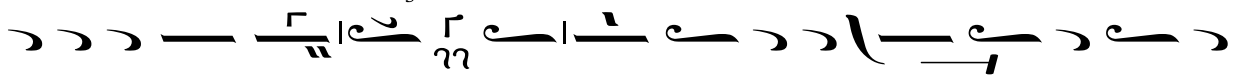
Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

 ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

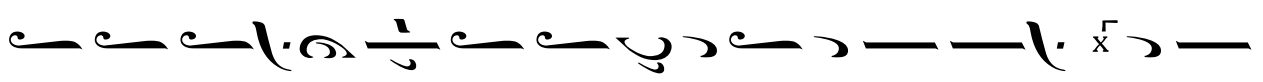
 ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με

 γα λυ υ νο ο μεν

 Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε

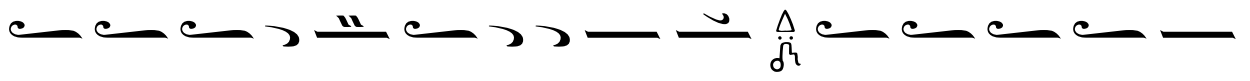
 τα πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου

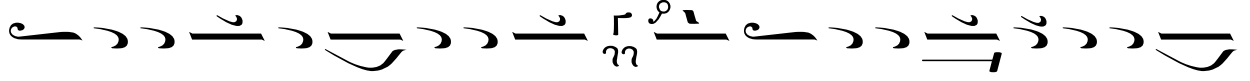
 τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Γ
γ

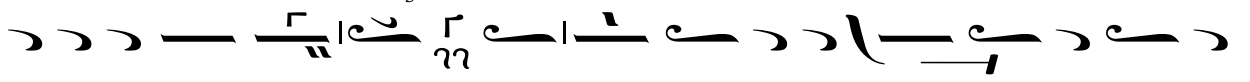
Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

 ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

 ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με

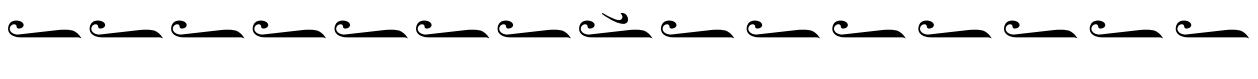

 γα λυ υ νο ο μεν

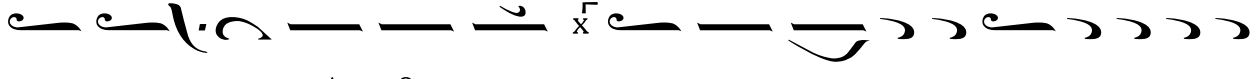
Γ
γ

 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη σθη

 ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας

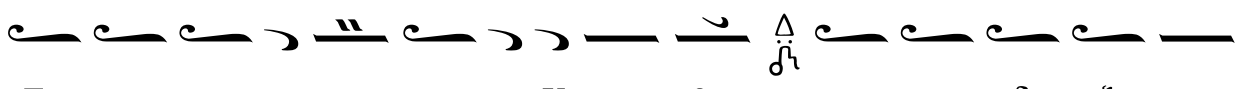

 η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αι

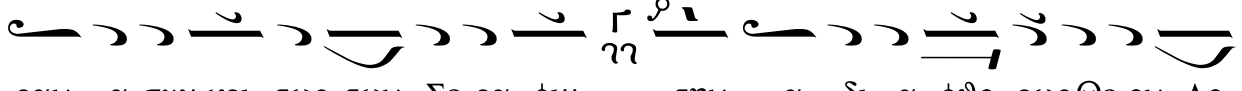

 ω ω νος

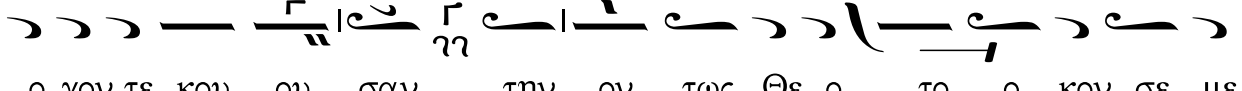
Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

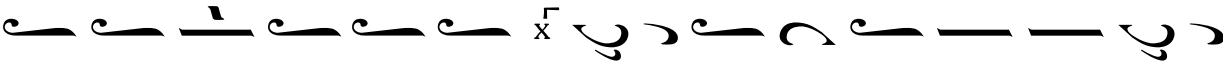

 ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

 ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με

 γα λυ υ νο ο μεν

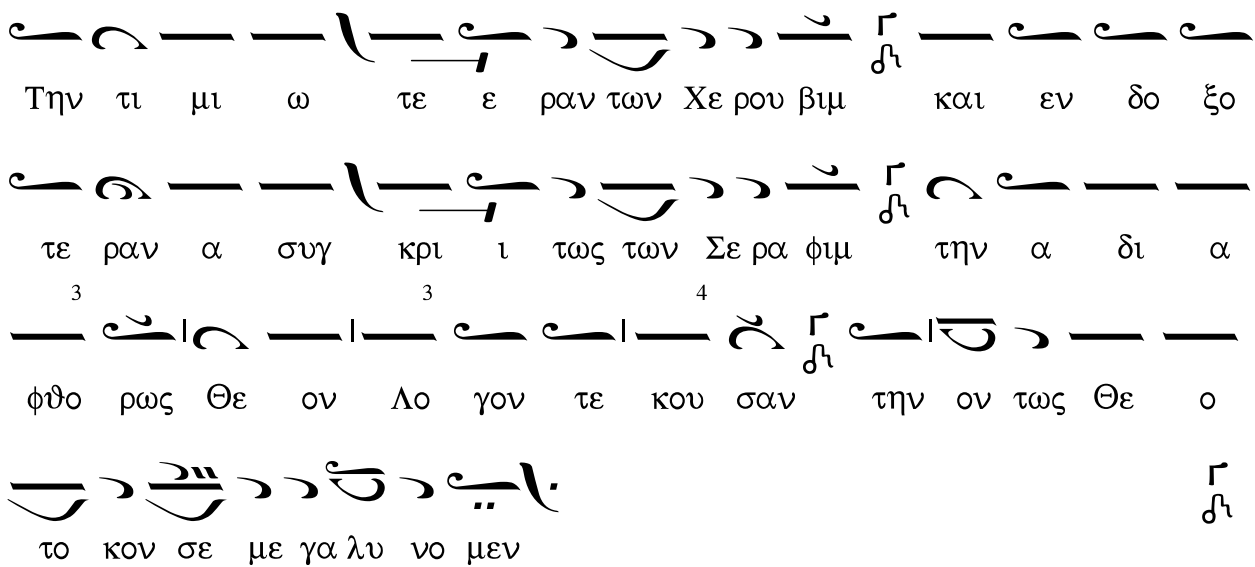

 Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

 η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε ω τω

 Σω τη ρι μου

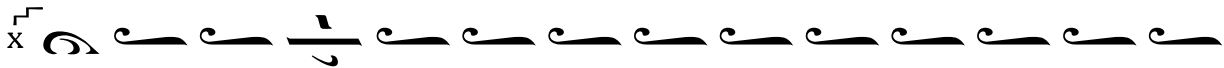
Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

 Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε με γα λυ νο μεν

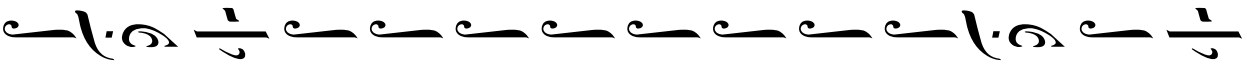

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

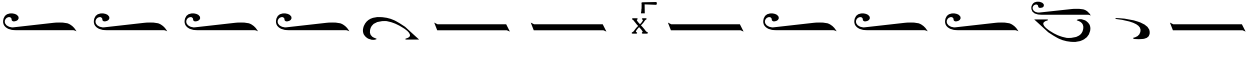

 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να

 τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε

 λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο

 βου με ε νοις αυ τον

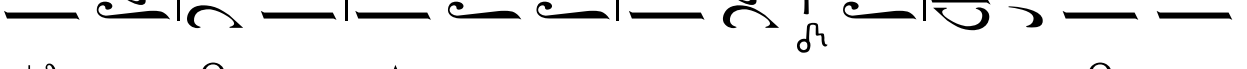
Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

 Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

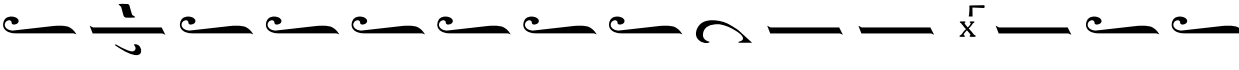
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε με γα λυ νο μεν

 Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του δι

 ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι α καρ

 δι ι ας αυ των

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

 Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

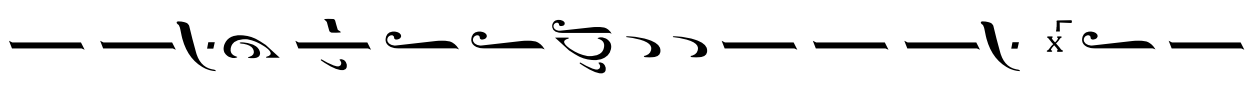
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε με γα λυ νο μεν

 Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα

 πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου

 τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

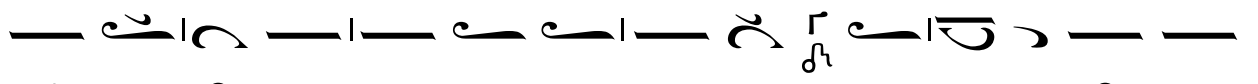
Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

 Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

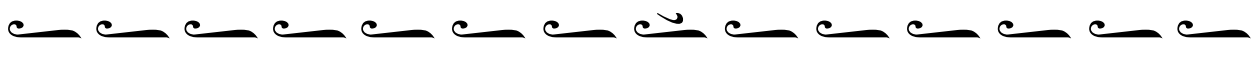
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

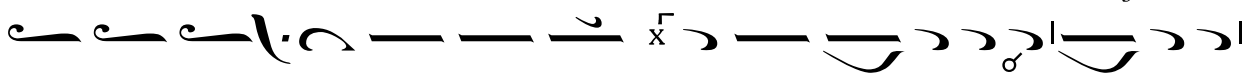
 το κον σε με γα λυ νο μεν

 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη σθη

 ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε

 ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ου ε

 ως αι ω νος

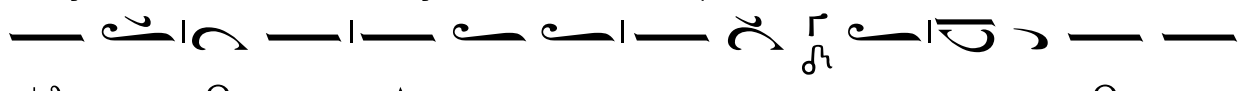
Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

 Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε με γα λυ νο μεν

Αἱ κατ' ἤχον «Τιμιωτέραι» Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου
ἐκ τοῦ βιβλίου *Μουσικὴ Πανδέκτη*, ἔκδ. 1851.

Τιμιωτέραι Σύντομαι κατ' ἤχον Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἤχος $\overset{\Delta}{\eta}$ πα $\overset{\Delta}{\Delta\iota}$ $\overset{\Gamma}{\chi}$

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ $\overset{\Delta}{\delta\iota}$ και εν δο ξο

τε ραν α συ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι αφ

θο ρος Θε ον λο γον τε κου ου σαν $\overset{\Delta}{\delta\iota}$ την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ υ νο ο μεν ἤχος $\overset{\Gamma}{\pi\alpha}$

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ $\overset{\Delta}{\rho}$ και εν δο

ξο τε ραν α συ γ χρι ι τως των Σε ρα φιμ $\overset{\pi}{\pi}$ την α δι α

φθο ρως Θε ον λο γον τε κουσαν $\overset{\pi}{\pi}$ την ον τος Θε ο το κον

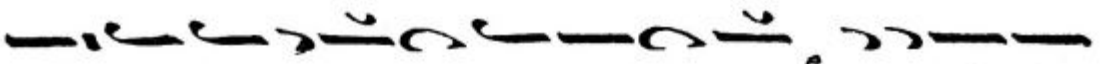

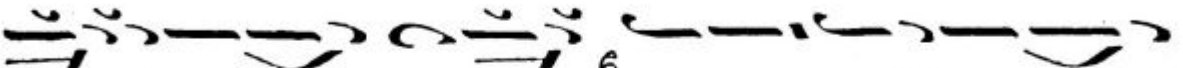

σε με γα λυ νο μεν ἤχος $\overset{\Gamma}{\gamma\alpha}$ $\overset{\Gamma}{\pi\alpha}$

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ $\overset{\chi}{\eta}$ και εν δο

ξο τε ραν α συ γ χρι ι τως των Σε ρα α φιμ $\overset{\pi}{\eta}$ την α δι

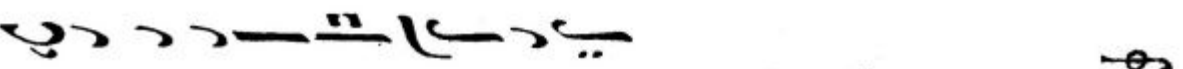
α φθο ρως Θε ον λο γον τε κου ου σαν $\overset{\pi}{\eta}$ την ον τος Θε

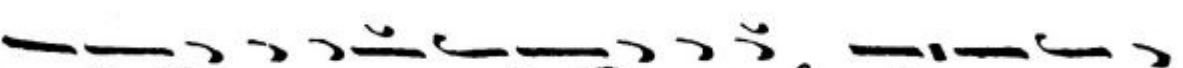
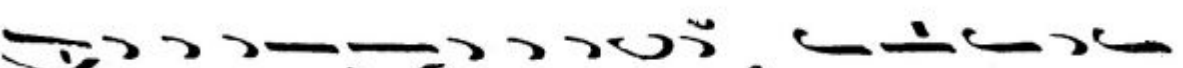

ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ἤχος $\overset{\epsilon}{\lambda\epsilon}$

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου ⁶βιμ ⁶λ και εν δο ξο

τε ραν α συγ χρι τος των Σε ρα φιμ ⁶λ την α δι α

φθο ρως Θε ον λο γον τε κουσαν ⁶λ την ον τως Θε ο το ο

κον σε με γα α λυ νο μεν ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ κε

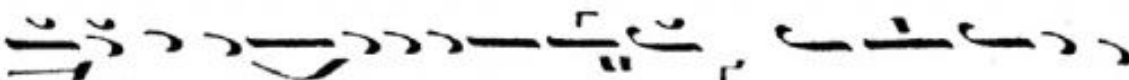

T ην τι μι ω τε ραν των χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ ^κῃ την α δι α

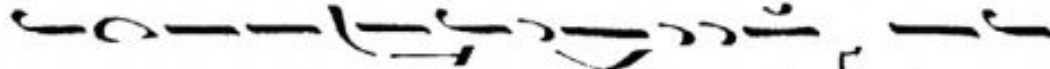
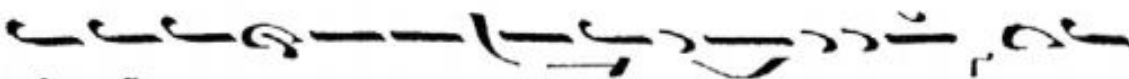
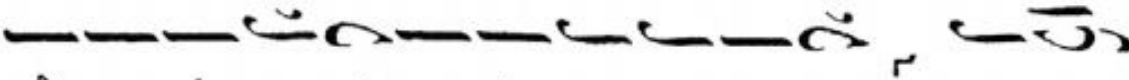

φθο ο ρος Θε ον λο ο γον τε κουσαν ^κῃ την ον τως Θε ο

το κον σε με γα λυ νο ο μεν ἦχος λ̣ π̣ Δι

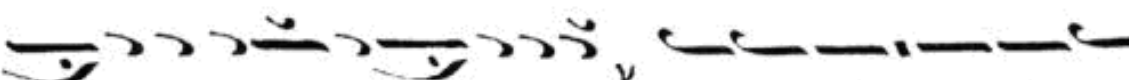

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δκαι εν δο

ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ ⁶ την α δι α

φθο ο ρως Θε ον λο γο ον τε κουσαν ⁶ την ον τως Θε ο

το κον σε με γα λυ νο ο με εν ἦχος ᾠ̣ Γα

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χερουβιμ $\overset{\Delta}{\delta\iota}$ και εν δο

 ξο τε ραν α συ χρι τως των Σε ρα φιμ $\overset{\rho}{\gamma\lambda}$ την α δι α

 φθο ρως Θε ον λο ο γον τε κου ου σαν $\overset{\rho}{\gamma\lambda}$ την ον τως Θε ο

 το ο χον σε με γα λυ υ νο ο μεν ἡχος $\lambda\pi\delta\iota$ Νη

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χερουβιμ $\overset{\rho}{\delta\iota}$ και εν

 δο ξο τε ραν α συ χρι ι τως των Σε ρα φιμ $\overset{\rho}{\delta\iota}$ την α

 δι α φθο ρως Θε ον λο γον τε κου σαν $\overset{\rho}{\delta\iota}$ την ον τως

 Θε ο το χον σε με γα λυ νο μεν Ἔτερος ἡχος $\lambda\pi\delta\iota$ νη

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χερουβιμ $\overset{\Delta}{\delta\iota}$ και εν δο ξο

 τε ραν α συ χρι τως των Σε ρα φιμ $\overset{\rho}{\delta\iota}$ την α δι α φθο ρως

 Θε ον λο ο γον τε κου σαν $\overset{\Delta}{\delta\iota}$ την ον τως Θε ο το χον

 σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

Δ

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθορως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το
κον σε με γα λυ υ νο ο μιν

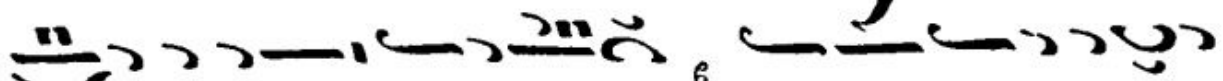

Ἔτερον.

Τ ἡν τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθορως
Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε με γα λυ υ νο ο μιν

π
q

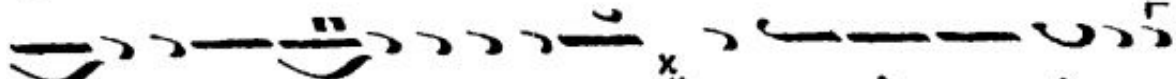
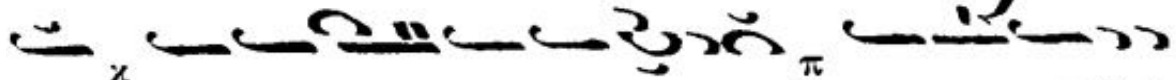
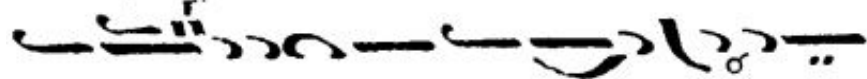
Τ ἡν τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθορως Θε ον Λο γον τε κουσαντην ον τως Θε ο το κον σε
με γα λυ νο μιν

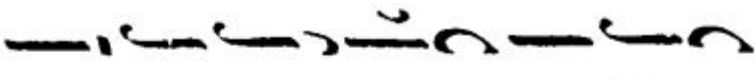
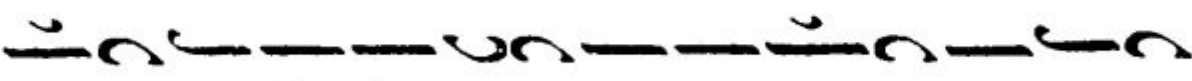
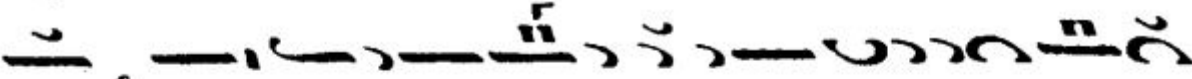
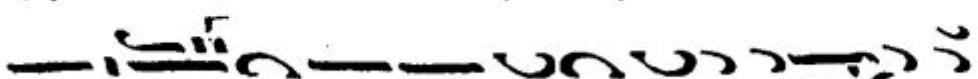
Ἔτερον.

Την τιμιωτεραντων Χερου βιμ και εν δο

 ξο τεραν α συγκρι ι τως των Σε ρα φιμ ⁶ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν ⁶ την ον τως Θε ο τοκον

 σε με γα α λυ νο μεν ⁶

Ἡ Τιμιωτέρα.

^π
⁹

Την τιμιωτεραντων Χερου βιμ και εν δο ξο

 τεραν α συγκρι τως των Σε ρα φιμ ^κ την α δι α φθο ο ο

 ρως ^κ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο

 το οκον σε με γα λυ υ νο ο μεν ⁷
⁷

Την τιμιωτεραντων Χερου Ἡ Τιμιωτέρα. ⁶ ⁷

 βιμ και εν δο ξο τεραν α συγκρι τως των Σε ρα

 φιμ ⁶ την α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν

 την ον τως Θε ο τοκον σε με γα λυ νο μεν Καὶ οὕτω. ⁶

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και εν δοξω

τεραν α συγ κριτωστων Σεραφιμ την αδιαφθορως

Θεον Λογον τεκου ουσαν την οντως Θεο

τοκον σεμεγαλυνομεν

ε
λ

κ
ρ

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και Η Τιμιωτέρα.

εν δοξω τεραν α συγ κριτωστων Σεραφιμ την αδια

αφθορως Θεον Λογον τεκου ουσαν την οντως Θεο

τοκον σεεμεγαλυνοομεν

κ
ρ

Η Τιμιωτέρα. Δ

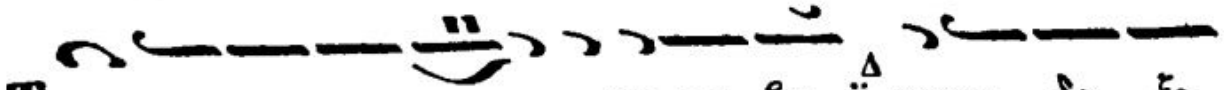

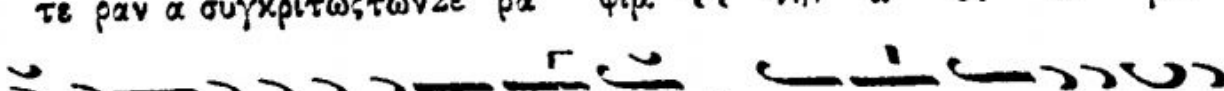
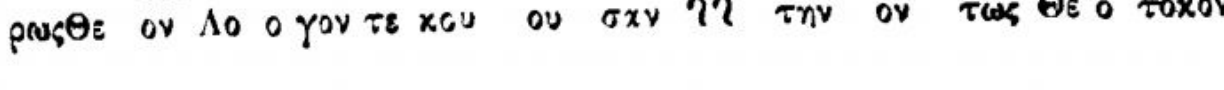
Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και εν

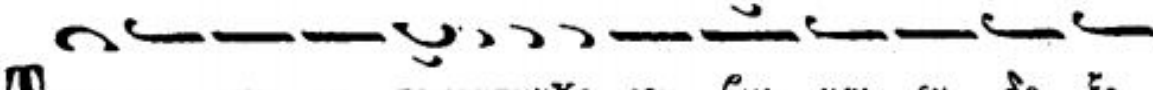
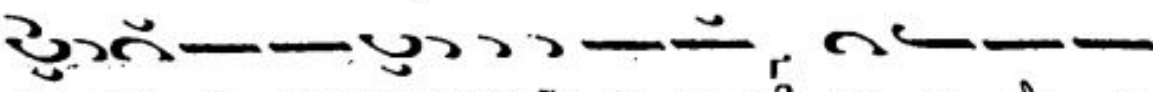
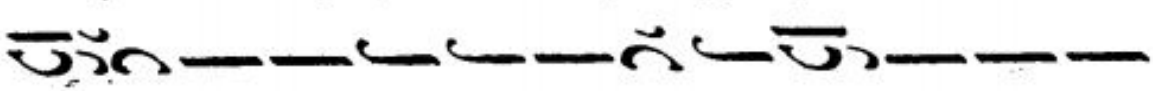

δοξω τεραν α συγ κριτωστων Σεραφιμ την αδια

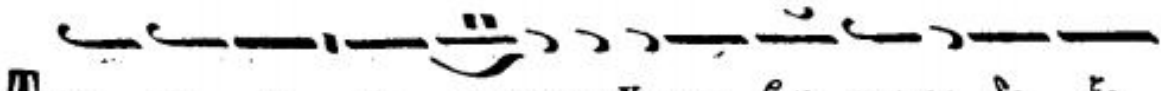
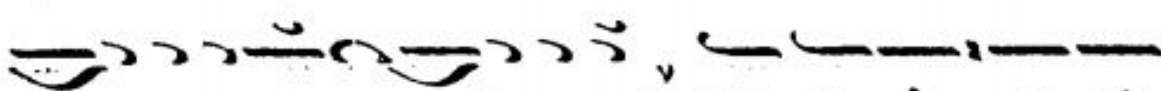
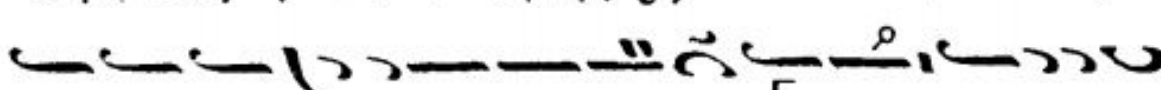
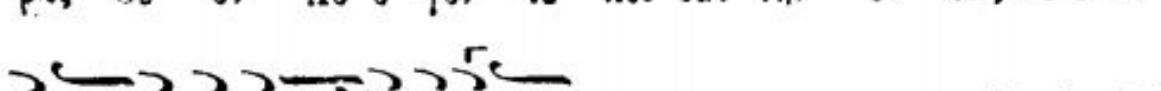
φθορως Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεο

ο τοκον σεμεγαλυνοομεν

Δ

Την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τω σ των Σε ρα φιμ ^Γ την α δι α φθο

 ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν ^Γ την ον τως Θε ο το κον

 σε με γα λυ υ νο ο μεν

Την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τω σ των Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το

 κον σε με γα λυ νο μεν

Την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τω σ των Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α φθο

 ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το

 κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

Αἱ κατ' ἤχον «Τιμιωτέραι» Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου
ἐκ τοῦ βιβλίου Ἀναστασιματάριον Νέον Ἀργὸν καὶ Σύντομον μελοποι-
ηθὲν ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου καὶ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου, ἔκδ. 1905.

Δ
ῥ

Τ ἡν τι μι ω τε ρχν των Χε ρσ θιμ. Δ και εν δο ξο
τε ρχν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ. Δ την α δι α φθο
ρωσ θε ον λο γον τε χσ ς σαν Δ την ον τωσ θε ο το κον
σε με γα λυ υ νο ο μεν

π
q

ᾠδὴ Θ'. Ἡ Τιμιωτέρα.

Γ ρ
χ Βσ.

Τ ἡν τι μι ω τε ε ρχν των Χε ρσ θιμ. ρ και εν δο
ξο τε ρχν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ. ρ την α δι
α φθο ρωσ θε ον λο γον τε χσ ς αν ς την ον τωσ θε ο το κον
σε ε με γα λυ νο μεν

ρ
Βσ.

ᾠδὴ Θ'. Ἡ Τιμιωτέρα.

Γ ρ
Π. χ

Τ ἡν τι μι ω τε ρχν των Χε ρσ θιμ. ρ και εν δο
ξο πε ραν α συγ κρι τωστων Σε ρα φειμ. ρ την α δι
α φθο ο ο ρωσ ρ θε ον λο γον τε κου σαν ρ την
ον τωσ θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Γ
ρ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρα βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ λ την α δι
 α φθο ορω Θε ον Λογον τε κα σην την ον τως Θε
 ο το κον σε με γα λυ νο μεν Ψάλλεται και ούτω. 6 λ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρα βιμ Δ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ Δ την α δι α
 α φθο ρως Θε ον Λογον τε κα ς ς σην λ την ον
 τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν 6 λ

Ἡ Τιμιωτέρα 8 Γ
q χ

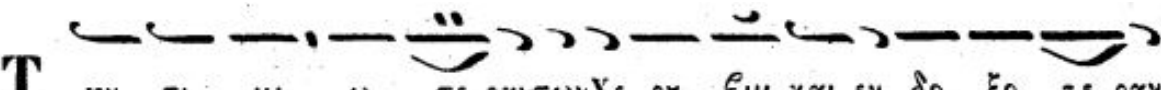
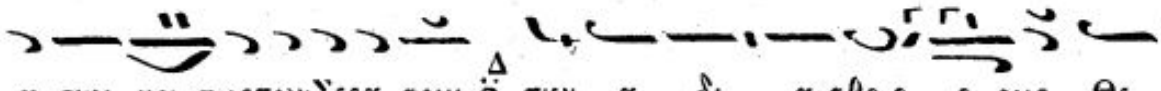
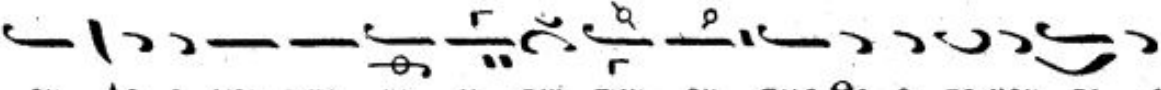
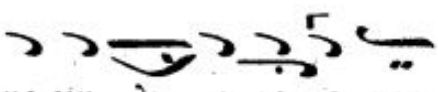
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ γ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ γ την α δι α φθο ρως
 Θε ον Λο γοντε κου ου σην q την ον τως Θε ο το κον σε ε
 με γα λυ νο ο μεν 8 q

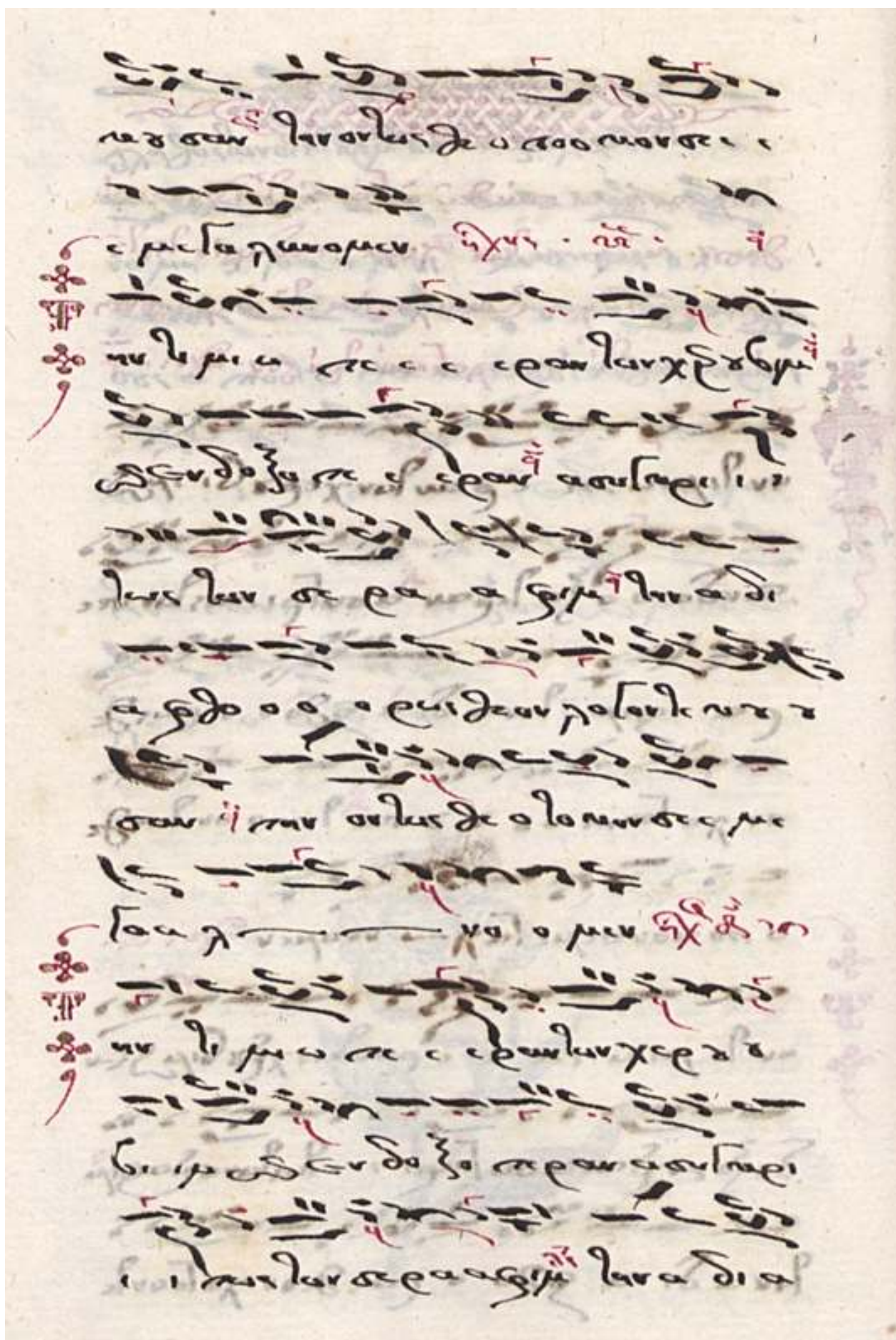
T ἡν τι μι ω τε ε ρχν των χε ρθ βιμ και εν δο
 ξο τε ρχν α συγ κρι τως των Σε ρχ φειμ Δ την α δι α φθο
 ο ορωσ Θε ον Λο γον τε κσσαν την ο ον τως Θε ο το
 κον σε με γα λυ νο ο με εν Δ

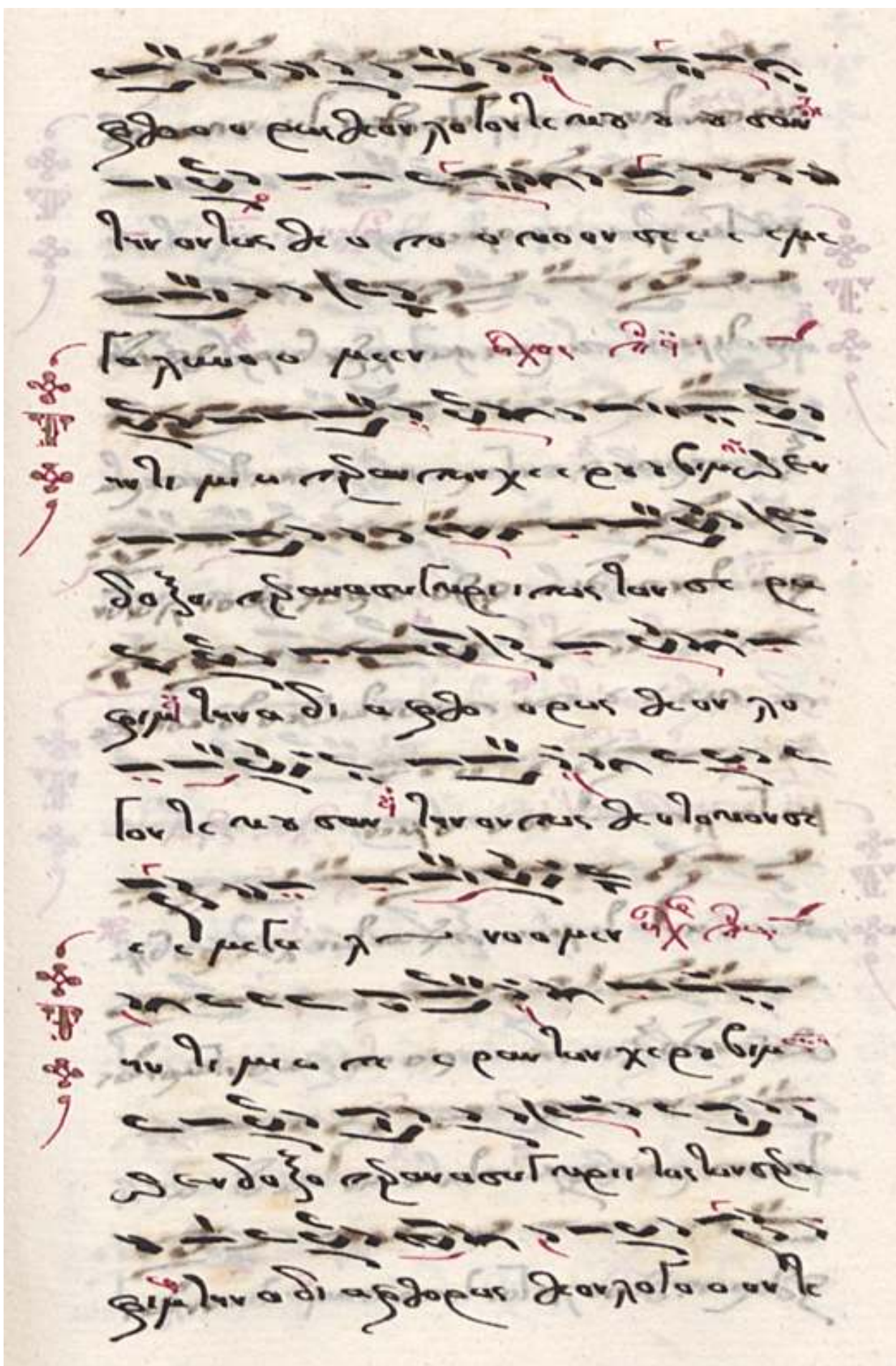
Ἡ τιμιωτέρα. χ Γα.

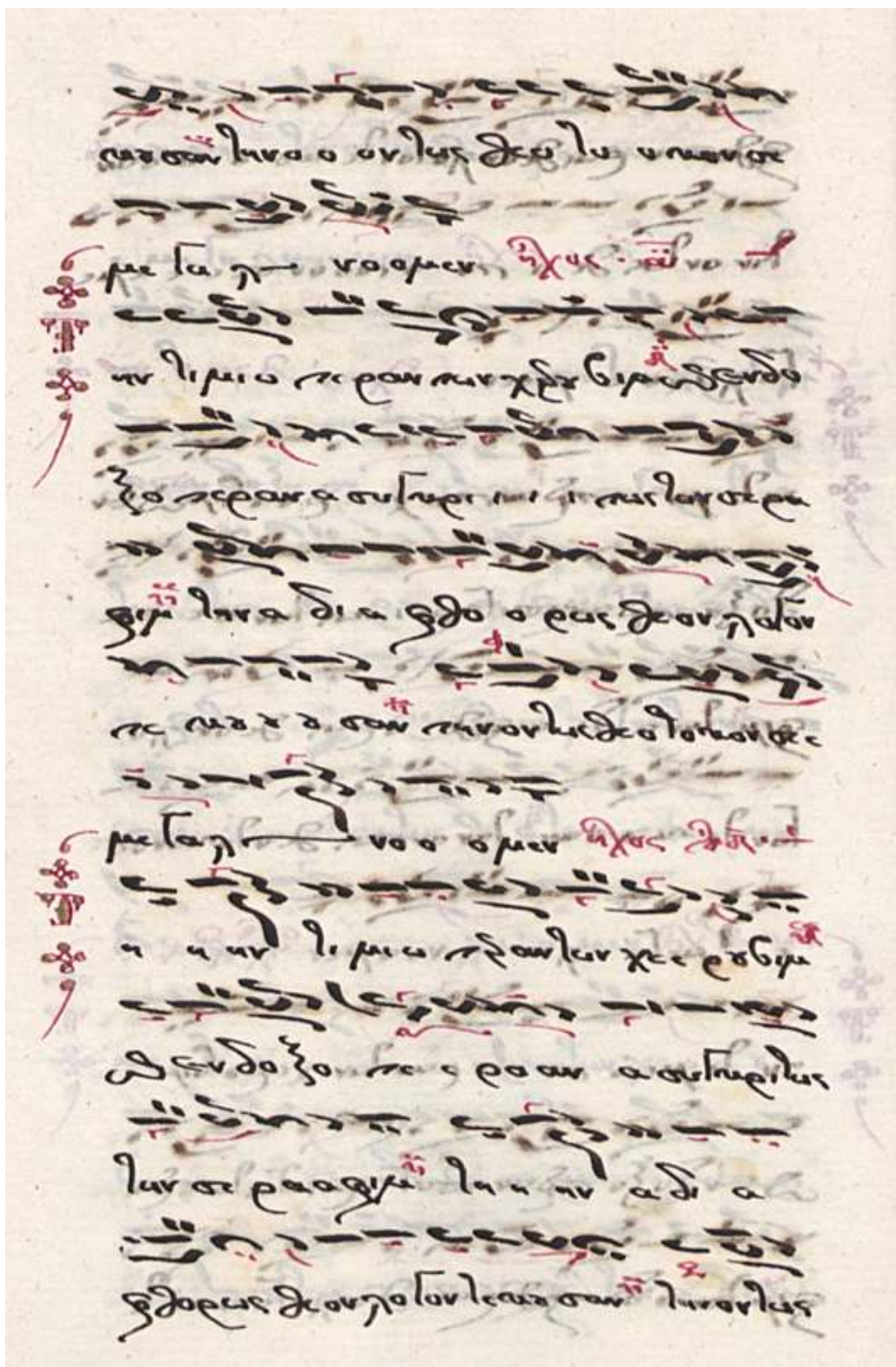
T ἡν τι μι ω τε ρχν των Χε ρθ βιμ και εν δο ξο
 τε ρχν α συγ κρι τως των Σε ρχ φειμ λ την α δι α
 φθορωσ Θε ον Λο γον τε κσσαν την οντως Θε ο το
 κον σε με γα λυ νο μεν γ

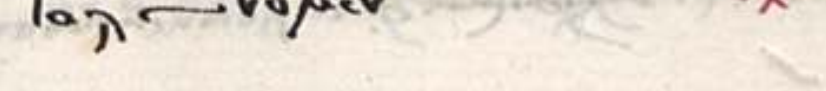
T ἡν τι μι ω τε ρχν των Χε ρθ βιμ και εν δο
 ξο τε ρχν α συγ κρι τως των Σε ρχ φειμ γ την α δι
 α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κσσαν την ον
 τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν γ

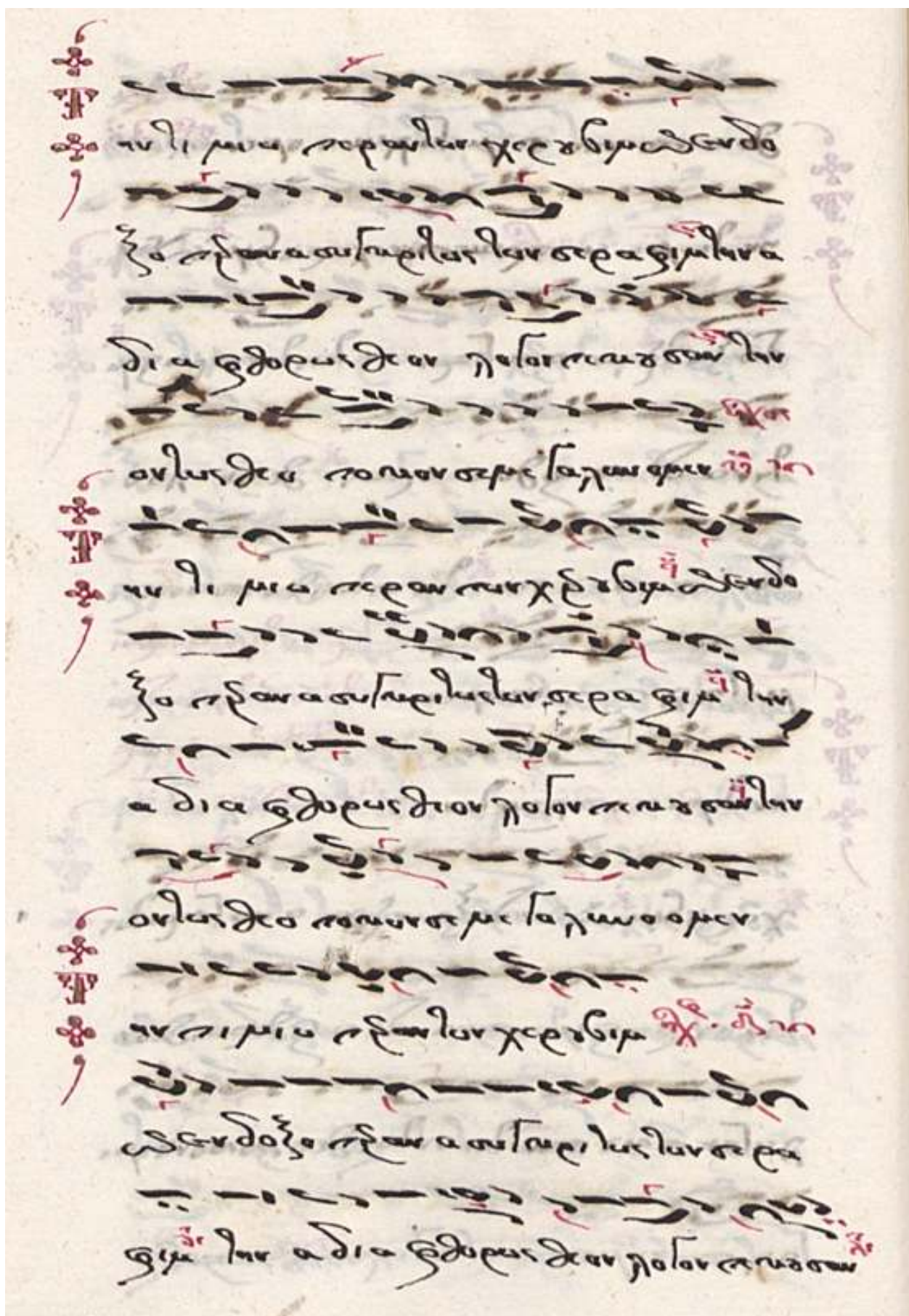

Τ ην τι μι ω τε ρκντων Χε ρθ ειμ και εν δο ξο τε ρκν

α συγ κρι τως των Σερκ φειμ ^Δ την α δι α φθο ο ο ρως θε

ον Λο ο γον τε κθ ς σκν την ον τως θε ο το κον σε ε

με γκ λυ υ νο ο μεν

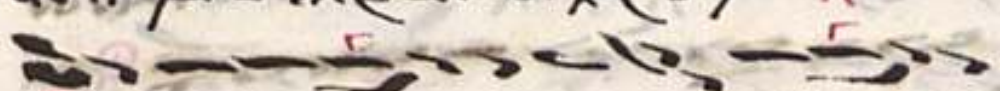

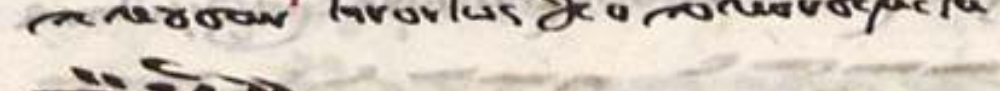

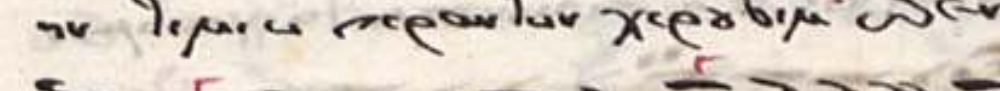
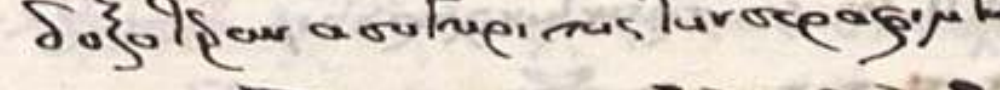
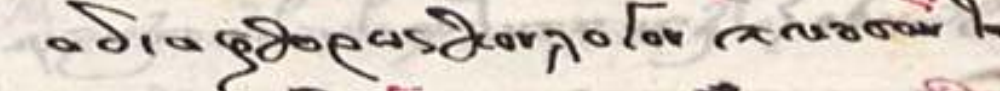
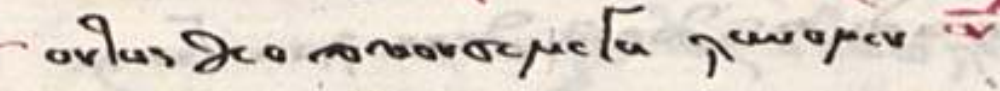
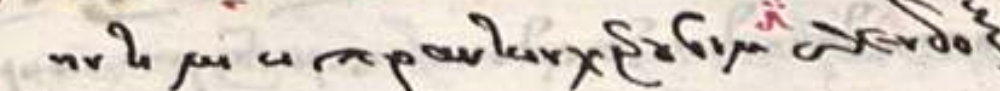

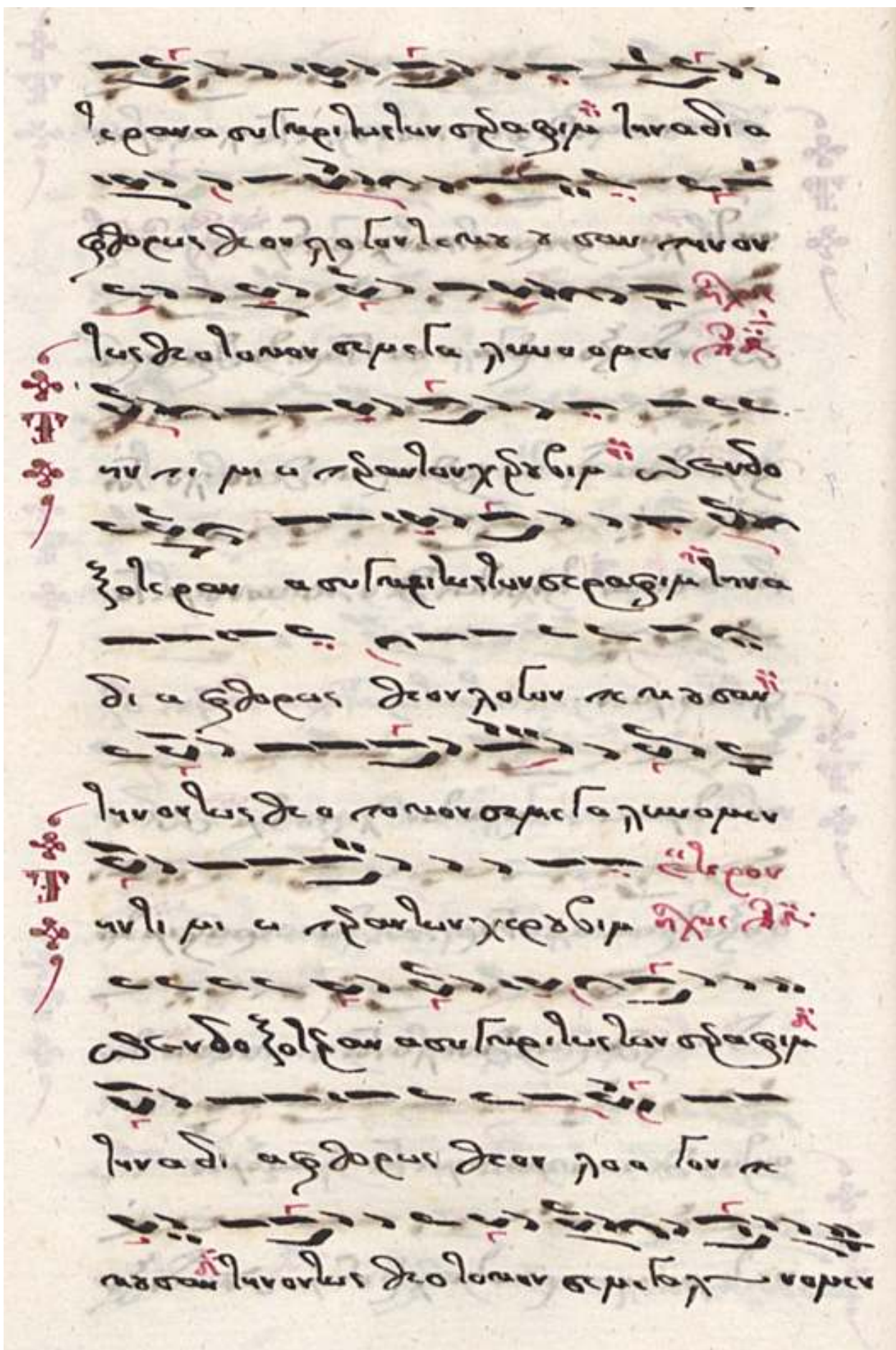

 δεο πομον σε μετ' αρω ορμεν ΕΙΡΗΝΗ

 μετ' αρω ορμεν μετ' αρω ορμεν ΕΙΡΗΝΗ

 δεο πομον σε μετ' αρω ορμεν ΕΙΡΗΝΗ

 δεο πομον σε μετ' αρω ορμεν ΕΙΡΗΝΗ

 δεο πομον σε μετ' αρω ορμεν ΕΙΡΗΝΗ

 δεο πομον σε μετ' αρω ορμεν ΕΙΡΗΝΗ

 δεο πομον σε μετ' αρω ορμεν ΕΙΡΗΝΗ

 δεο πομον σε μετ' αρω ορμεν ΕΙΡΗΝΗ

 δεο πομον σε μετ' αρω ορμεν ΕΙΡΗΝΗ

 δεο πομον σε μετ' αρω ορμεν ΕΙΡΗΝΗ

 δεο πομον σε μετ' αρω ορμεν ΕΙΡΗΝΗ

 δεο πομον σε μετ' αρω ορμεν ΕΙΡΗΝΗ

 ἡμεῖς οὖν καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους ὡς ἀγαπᾶμεν

 ἡμεῖς οὖν καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους ὡς ἀγαπᾶμεν

 ὡς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους ὡς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους

 ὡς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους ὡς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους

 ὡς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους ὡς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους

 ὡς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους ὡς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους

 ὡς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους ὡς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους

 ὡς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους ὡς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους

 ὡς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους ὡς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους

 ὡς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους ὡς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους

 ὡς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους ὡς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους

 ὡς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους ὡς ἀγαπᾶμεν ἁλλήλους

 93

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Βιογραφικὸν Θρασυβούλου Στανίτσα.....	ii
Πρόλογος Ειρήνης Τσαμικιράνη	iii
Ἀντὶ προλόγου	vi

Αἱ κατ' ἦχον «Τιμιωτέραι» Θρασυβούλου Στανίτσα. Ἀπομαγνητοφωνημέναι ἐκτελέσεις.

ᾠχος α'	1
ᾠχος β'	12
ᾠχος γ'	20
ᾠχος δ'	26
ᾠχος πλ. α'	34
ᾠχος πλ. β'	42
ᾠχος πλ. δ'	48

Παράρτημα

ᾠχος βαρὺς.....	63
ᾠχος πλ. δ' κατὰ τριφωνία.....	69
«Τιμιωτέραι» Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τοῦ βιβλίου Μουσικὴ Πανδέκτη.....	75
«Τιμιωτέραι» Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τοῦ βιβλίου Μουσικὴ Βιβλιοθήκη.....	78
«Τιμιωτέραι» Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τοῦ Ἀναστασιματαρίου Ἰωάννου Πρωτοψάλτου..	82
«Τιμιωτέραι» Πέτρου Πελοποννησίου κατὰ γραφὴν Ἀποστόλου Κώνστα.....	86